

WRZESIEŃ — 1930 — PAŹDZIERNIK

„ECHO DENTYSTYCZNE”

MIESIĘCZNIK POŚWIĘCONY
WSZYSTKIM DZIAŁOM
DENTYSTYKI

*

Redaktor: Dr. H. Saurer, Lek.-Dent., Łódź, Piotrkowska № 6. Telefon № 105-16

Admin. i Wydawca: Ch. Ogólnik, Łódź, Piotrkowska № 26. Telefon № 223-73

*

TREŚĆ:

	Str.
O styczności brzeżnej wypełnień zębowych	131
Dr. M. LIPSZYC. Memorjał w sprawie zębolecznictwa Kas Chorych	135
E. SCHWARZ. Naświetlanie promieniami pozafioletko- wymi (ultrafioletowemi) ze szczególnem uwzględ- nieniem wigantolu w dentystyce zapobiegawczej u osesków i w wieku dziecięcym	144
Sprawozdanie roczne z czynności Zarządu Rady Cen- tralnej (za rok 1929)	149
II. Zjazd delegatów Rady Centralnej	151
Międzynarodowy Związek Dentystyczny (F. D. I.)	159
Do Zarządu Izb Lekarskich, Stowarzyszeń Farmaceutów, Lekarzy Dentystów i Redaktorów Pism Fachowych	161

Redakcja nie zwraca rękopisów i zastrzega sobie prawo zmian i skrótów.
Rzeczy nadesł. powinny być pisane po jednej stronie arkusza z pozost. marginesu.

Zakłady Graficzne
FILIPA GRAPOWA w ŁODZI
Gdańska 87

O STYCZNOŚCI BRZEŻNEJ WYPEŁNIEŃ ZĘBOWYCH

Zadaniem wypełnienia zębowego (plomby) jest przywrócenie funkcji zęba. Pozostałości zniszczonego zęba winny wraz z wypełnieniem utworzyć całość, która odpowiadałaby pierwotnemu kształtowi zęba. Powinno się uzyskać mocny związek całkowite przyleganie materiału, wypełniającego ząb, do ścianek zębowych we wszystkich jego częściach.

Osiągnąć to można tylko wówczas, kiedy materiał, służący do wypełnienia, posiada dostateczne własności najściślej-szego przylegania do ścian ubytku.

Jeżeli zbadać pod mikroskopem zęby wyjęte, których ubytki już dawniej zostały wypełnione, często stwierdzić można między zębem a wypełnieniem mniejszą lub większą szczelinę albo rysę, na samym brzegu lub sięgające głębiej.

Postaram się stwierdzić w mniejszej pracy, który z niżej wymienionych materiałów daje najlepszą styczność brzeżną.

Definicji styczności brzeżnej w literaturze nie znalazłem. Pod stycznością brzeżną rozumiem całkowite przyleganie materiału, służącego do wypełnień, nie tylko przy samym brzegu ubytku zębowego, lecz całkowite przyleganie materiału do całej ściany ubytku, a więc styczność powierzchni.

O badaniu styczności brzeżnej pisało się niewiele. Röse stwierdził, że, jeżeli ząb ze złotem wypełnieniem zanurzyć do wody, wydostają się pęcherzyki. Nie spostrzeżono tego zjawiska, gdy wypełnienie zostało dobrze wygładzone.

Witzel badał styczność brzeżną wypełnień amalgamatowych i posługiwał się tak samo, jak i Thiersch, rozczynem eozyny. Rühle twierdzi, że dla badania styczności brzeżnej, rozczyn eozyny jest zbyt czuły, gdyż może przeniknąć nawet przez nieobrażoną powierzchnię zęba. Stosował on barwki koloidalne z rozproszeniem grubocząstkowym: barwik rubinowy kongo oraz czerwień kongo. Sprawa badania styczności brzeżnej wypełnień nie została przez autora rozwiązana, o czym sam nadmienia, chciał li tylko zwrócić uwagę na barwki koloidalne.

Doświadczenie, które przeprowadzić zamierzałem, zostało poprzedzone przez doświadczenia wstępne, do których użyłem następujących barwików oraz odczynników w rozczywie: błękit

metylowy 1⁰/₀ fuksyna 1⁰/₀ i 5⁰/₀, błękit wodny (Wasserblau) 1 i 5¹/₀, dalej octan ołowiu, fenolftaleina, siarczek amonu, chlorek żelaza, ług potasowy, dwuchromian potasu, cjanek żelazistopotasowy, kw. garbnikowy (wszystkie w roztworze 10⁰/₀) oraz kwas solny.

Reakcje zachodziły:

między octanem ołowiu a dwuchromianem potasu,
" octanem ołowiu a siarczkiem amonu,
" kw. garbnikowym a chlorkiem żelaza,
" fenolftaleiną a ługiem potasowym,
,, cjanikiem żelazistopotasowym a chlorkiem żelaza
z kwasem solnym.

Doświadczenia wstępne przeprowadziłem na starych, wyjętych zębach, które miały stare wypełnienia. Zęby te zanurzałem do barwików względnie odczynników w probówce i przechowywałem w temperaturze pokojowej. Po pewnym czasie zęby zostały wyjęte, spłóskane wodą destylowaną, osuszone bibułą, poczem zostały zbadane makro- i mikroskopowo (mikroskop binokularny). Następnie ząb każdy rozłupywałem, części zaś jego znów badałem w ten sposób. Tak samo zostały spłóskane i osuszone zęby, które były wyjęte z jednego odczynnika, zarówno jak i z odczynnika drugiego. Doświadczenia i rezultaty przedstawiam w formie protokołów.

Protokół I.

Błękit metylowy 1⁰/₀, 4 dni.

1. Amalgamat srebra (wypełnienie). Ściany ubytku zabarwione, dno zaś tylko częściowo zabarwione.

2. Cement fosforowy. Wypełnienie, ściany oraz prawie całe dno ubytku zabarwione.

Protokół II.

Fuksyna S. 1⁰/₀ i 5⁰/₀.

1. Amalgamat srebra. 1 dzień w 1⁰/₀ roztworze i (ponieważ nie stwierdziłem żadnych zmian, użyłem) 5⁰/₀ przez 3 dni. Ściany ubytku przybrzeżnie są intensywnie czerwone, bliżej dna jasnoczerwone, dno ubytku jasnoczerwone.

2. Cement fosforowy (1 dzień w 1⁰/₀ i 4 dni w 5⁰/₀ roztworze).

Korona zęba jest różowa, korzeń czerwony, wierzchołek korzeniowy bardziej czerwony. Gdzie brak szkliwa, tam korona jest intensywnie czerwona. Brzeg wypełnienia jest intensywnie czerwony.

R. i M. Ściany ubytku przebrzeżnie są różowo zabarwione, na dnie ubytku są tylko małe odgraniczone punkty (średnica 0,5 mm.) zabarwione różowo.

Fuksyna S. 5⁰/₀, 4 dni.

Amalgamat miedzi. Korona zęba różowa, korzeń czerwony, brzeg wypełnienia - jest intensywnie czerwony. To samo przy M.

R. Powierzchnia wypełnienia jest czerwona, ściany i dno ubytku są jasno różowe. Ten sam obraz pod mikroskopem.

Protokuł. III.

Błękit wodny 1⁰/₀ i 5⁰/₀.

1. Amalgamat miedzi. 2 dni w 1⁰/₀ i 2 dni w 5⁰/₀ roztworze. Korona zęba jest jasnobłękitna, brzeg ubytku intensywnie błękitny, wierzchołek korzeniowy oraz przyległe części są błękitne. W jednym miejscu intensywnie zabarwienie korzeni przechodzi na koronę,

R. i M. Zabarwienia brak.

Protokuł. IV.

Fenoftaleina następnie ług potasowy po 3 dni.

Amalgamat miedzi. Powierzchnia wypełnienia jest niezabarwiona, tkanka zębowa jest różowa.

R. i O. Granica wypełnienia jest intensywnie czerwona, zabarwienie przenika w zębinę.

R. i M. Granica wypełnienia jest w odcinkach intensywnie zabarwiona, inne odcinki są niezabarwione. W miejscach zabarwionych barwik przenika w zębinę.

Protokuł. V.

Octan ołowiu następnie dwuchromian potasu po 3 dni.

Amalgamat miedzi. Ząb jest żółty, korzeń ciemniejszy, korona zęba żółtozielona. Sam brzeg wypełnienia (zarówno O. jak i M), jest w odcinkach żółty, w innych niezabarwiony. Ściany i dno ubytku są ciemnożółto zabarwione.

Octan ołowiu następnie Dwuchromian potasu po 5 dni.

Cement fosforowy. O. Korona zęba jest jasno-żółta, korzeń ciemnożółty, na granicy zęba są czarne i ciemno-żółte odcinki.

M. Ten sam obraz.

R. Powierzchnia wypełnienia jest żółta, ściany i dno ubytku żółte, małe odcinki są ciemnoszare. Brzegi ubytku są intensywnie żółte.

Protokuł. VI.

Kw. garbnikowy następnie chlorek żelaza po 3 dni,

Cement fosforowy. O. Cała powierzchnia wypełnienia jest intensywnie czarna, w jednym miejscu nieco jaśniejsza. cały korzeń jest szaroczarny, niektóre odgraniczone odcinki zostały prawie niezabarwione.

M. Ten sam obraz.

R. i O. Wypełnienie cementowe jest częściowo szaroczarne, częściowo niezabarwione. Ściany ubytku blisko brzegu są intensywnie czarne, blisko dna bardzo mało lub wcale niezabarwione. W obrębie szyjki zębowej wszystko jest szaroczarno zabarwione.

M. Wypełnienie jak przy O., ściany i dno ubytku ciemnoszare, blisko brzegu intensywnie czarne.

Chlorek żelaza następnie kw. garbnikowy po 3 dni.

Cement krzemianowy. O. Cały ząb (korona i korzeń) i wypełnienie są gęsto czarne, nigdzie ani jednego miejsca jasnego.

M. To samo.

R. i O. Wszystkie części zęba blisko zewnętrznej powierzchni są ciemnoszare we wszystkich odcinkach. To samo na powierzchni wypełnienia, jednak tutaj są też czarnoszare punkty. W obrębie szyjki zębowej zabarwienie jest intensywnie czarne i przenika w głąb tkanki zęba.

R. i M. Obraz taki sam, jak przy O. i prócz tego: zabarwienie mniej lub więcej przeniknęło szkliwo tak samo, jak i cement korzeniowy. W niektórych odcinkach zabarwienie przeniknęło nawet całą szerokość zębiny. W jednym miejscu, gdzie na ścianie ubytku pozostały resztki jakiegoś wypełnienia z amalgamatu miedzi, ten ostatni jest również zabarwiony.

Protokuł. VII.

Octan ołowiu 5 dni, następnie siarczek amonu 4 dni.

Amalgamat miedzi. O. Korona zęba jest ciemnoszara, strona policzkowa jest ciemniejsza, niż podniebienna. W miejscach, gdzie szkliwa brak, ząb jest zabarwiony na czarno. Szyjka zęba jest ciemniejsza, niż korona, korzeń czarny. Powierzchnia wypełnienia ciemnoszara.

R. Już gołem okiem widzimy, że ściany i dno ubytku są ciemnoszare, powierzchnia wypełnienia czarna. Gdzie brak szkliwa, zabarwienie przeniknęło substancję zębową, zewnętrzny brzeg jest czarny.

R. i M. To samo.

Ciąg dalszy nastąpi

MEMORJAŁ W SPRAWIE ZĘBOLECZNICTWA KAS CHORYCH*)

Dr. MIECZYŚLAW LIPSZYC

WARSZAWA

Omawiany niżej krytyczny mój pogląd na stan obecny dentystyki Kas Chorych oparty jest na mojem osobistem doświadczeniu, jak również przedstawione wnioski są mojemi subiektywnymi sądami.

Również zastrzec się muszę, iż krytyka tego działu lecznictwa w Kasie Chorych m. st. Warszawy nie może się zwrócić przeciwko mnie, jako byłemu naczelnikowi, odpowiedzialnemu za organizację zębolecznictwa, gdyż przed sformułowaniem takiego zarzutu trzeba znać panujące ówczesne stosunki i warunki pracy w Kasie Chorych, w którym to czasie główny mój, jako naczelnika, wysiłek musiał być skierowany w kierunku utrzymania w stanie nieuszczerplonym z takim trudem już zorganizowanego działu, a również ustawicznego przeciwstawiania się destrukcyjnym nakazom i rozporządzeniom, niemożliwym do przyjęcia, zarówno z punktu widzenia lekarskiego, jak i korzyści ubezpieczonych.

W tych warunkach o zrealizowaniu jakichkolwiek projektów sanacyjnych mowy być nie mogło. Jako ilustrację stosunków przytoczę, iż niejednokrotnie moje sprawozdania, zwracające uwagę na rozpaczliwy stan zębolecznictwa i konieczność radykalnych zmian, traktowane były jako niepotrzebne wymysły i kończyły swój żywot — w koszu.

Wady organizacyjne

Stan pomocy dentystycznej w Kasie Chorych jest zły, a wywołane to jest:

1) Nierównomiernem rozwijaniem się działu dentystyki w K. Ch. w stosunku do zapotrzebowania.

Tak np. w dniu 1 I. 27 było w K. Ch. m. st. Warszawy foteli dent. 41

w dn. 1. XII. 29 było w K. Ch. m. st. Warszawy foteli dent. 63.

*) Przedłożony na Konferencji w sprawie lecznictwa dentystycznego w Kasach Chorych odbytej dnia 2. V. b. r. w Warszawie.

to jest zwiększenie o 50%, gdy w tymże czasie liczba ubezpieczonych wzrosła:

w dn. 1. I 27 było ubezpieczonych	168.000
w dn. 1. XII. 29 było ubezpieczonych	261.000

t. j. o. 61%, a rosnąca kultura i uświadomienie mas wywołuje, iż odsetek ubezpieczonych, zgłaszających się o pomoc dentystyczną ustawicznie wzrasta i nie może być przez K. Ch. zaspokojony, tembardziej, że stan początkowy nigdy nie odpowiadał istotnemu zapotrzebowaniu.

2) Zbyt szczupłymi środkami, jakimi rozporządza dentystyka K. Ch.

Musimy sobie uzmysłwić, iż w dniu 1. XII. 29 wypada na jeden fotel dent. 9 000 ubezpieczonych wraz z członkami rodzin, a na jednego lekarza dentystę 4.800.

Stan ten wywołuje, że pacjenci mogą być przyjmowani co 10-ty — 12-ty dzień, w okresach zaś zwiększonej frekwencji, co 14-ty, a nawet 16-ty i 20-ty dzień. Wywołuje to słuszne narzekania, że leczenie w K. Ch. trwa całymi miesiącami.

Z powodu nawału pracy około 10% zgłaszających się dziennie pacjentów odchodzi niezalutowanych, z tego powodu, iż lekarzom dentystom brak czasu na ich przyjęcie.

3) Przeciążeniem pracą personelu dentystycznego w Kasach Chorych.

Lekarze dentyści muszą obecnie przyjmować w Warszawskiej Kasie Chorych:

na I-ej pomocy 7 pacjentów na godz. (1 pacjent 9 minut)

na zachowawczej 4 pacjentów na godz. (1 pacjent 15 minut)

w wielu innych kasach stosunek ten jest jeszcze gorszy.

Dla każdego fachowca cyfry te wydadzą się rażąciami. Zębolecznictwo, a specjalnie zachowawcze, polega w ogromnej mierze na idealnej dokładności i subtelności pracy. Z tego to względu bardzo nawet wykwalifikowany specjalista, przy braku czasu otrzymać może rażąco ujemne wyniki pracy.

Niektórzy lekarze-dentyści pracują w K. Ch. po 5 godzin dziennie. Trzeba się zupełnie nie orjentować w istocie ich pracy, aby móc przypuszczać, iż pracując w tem tempie jakikolwiek lek dent. mógłby owocnie pracować. Przechodzi to możliwości fizyczne człowieka, nie mówiąc już o koniecznej dokładności i skupieniu jakie wymaga praca lekarza-dentysty.

4) Wadliwą polityką personalną K. Ch., w stosunku do personelu lekarsko-dentystycznego.

Wielu z pośród lekarzy dentystów w K. Ch., mimo odbycia z pomyślnym wynikiem 3-ch miesięcznego okresu próbnego pracy, nie otrzymuje przepisowej stabilizacji, a jedynie odnawia się im umowę na dalsze trzy miesiące. Stan taki trwa czasami lata. System ten stosuje K. Ch. w celu niewypłacenia ustawowej odprawy w wypadku zwolnienia lekarza-dentysty oraz w celu niewypłacania procentu za usługę lat i t. p.

Polityka ta daje w rezultacie bardzo szkodliwe wyniki, gdyż zraża do K. Ch. lepsze siły lekarskie, które w tych warunkach niepewności pracować w Kasie Chorych nie chcą; posiadany zaś personel lekarski, niepewny co do swojej przyszłości pracuje ze znacznie gorszymi wynikami, niżby to mógł osiągnąć przy stosunkach unormowanych. Tembardziej, że w Kasie Chorych wadliwie ocenia się wartość lekarza-dentysty, nie jakością jego pracy, a ilością przyjmowanych pacjentów.

Przy powyższych warunkach nad personelem lekarsko-dentystycznym ciąży ustawicznie groźba łatwości redukcji, a obawa jej zamyka usta wszystkim lekarzom, którzy w czemkolwiek osmielili się ustosunkować krytycznie do wydawanych, a nierealnych zarządzeń i warunków pracy w Kasie Chorych.

Tu leży w większości wypadków przyczyna milczenia lekarzy-dentystów Kasy Chorych, mimo, iż ich etyka lekarska i dobro pacjentów winny zmuszać do głośnego protestowania przeciwko warunkom, w jakich pracują i zarządzeniom jakim się muszą podporządkowywać.

Kwestja ich milczenia — to kwestja ich chleba.

5) Brakiem stomatologa w Radzie Lekarskiej Kasy Chorych.

Okoliczność powyższa wywołuje, iż niektóre zarządzenia naczelných władz K. Ch., a dotyczące dentystyki, nie uwzględniają wymogów tej specjalności, często zupełnie odmiennych od innych działów leczenia. Stomatologja jest jeszcze w Polsce wciąż dziedziną niedocenioną, jako specjalność ważna, i trudna. Niedoceniane jest niebezpieczeństwo wynikające z zakażeń jamy ustnej i nietylko szerokie masy, ale i lekarze innych specjalności, uważają, że zabiegi dentystyczne redukują się do „założenia plomby”, nie zdając sobie sprawy, że zabieg ten poprzedzony musi być leczeniem, często długim, wymagającym wielkiej cierpliwości, umiejętności i pedanterji.

Wady zębolecznictwa

Mimo wyżej wymienionych braków i wad organizacyjnych pomoc dentystyczna w Kasach Chorych stałaby na znacznie wyższym poziomie, gdyby nie liczne wadliwe zarządzenia lekarskie, dotyczące systemu leczenia, wydawane przez naczelne władze K. Ch. w różnych okresach, nietylko przez fachowców, ale co ze smutkiem stwierdzić trzeba, ludzi za fachowców się mających i którzy za takich uważać się pragną.

Z pośród licznych przykładów, przytoczę tu najbardziej drastyczne:

1) Nakaz, dozwalający leczyć jednorazowo tylko trzy zęby, a następne po miesięcznej przerwie

Ponieważ w warunkach K. Ch. leczenie tych trzech zębów może trwać 1 — 3 miesiące, leczenie pozostałych podjęte być może dopiero wtedy, gdy już postęp schorzenia daleko się posunął i zamiast prostego zabiegu, mogącego uratować ząb mamy do czynienia z wypadkiem zastarzałym, trudnym do wyleczenia.

2) Ustalenie norm wizyt, w czasie których taki lub inny wypadek ma być wyleczony, ewentualne przekroczenie tych terminów, winno być na karcie choroby usprawiedliwione.

Jest to w swem założeniu tak nielogiczne postawienie kwestji, jak gdybyśmy chcieli określić, że np. wyleczenie zapalenia płuc musi nastąpić w przeciągu trzech tygodni po tyłu a tyłu wizytach lekarskich.

3) Polecenie, aby plomb cementowych kłaść nie więcej niż 20 — 25⁰/₀, a głównie używać do tego celu w zębach trzonowych amalgamatu miedzi.

W praktyce kasowej jest bardzo wiele zębów niezmiernie zniszczonych, które z tego powodu nie nadają się do innych plomb jak cementowe, tak z racji kruchości ścianek, które metalu nie wytrzymują, jak i możności komplikacyj i nawrotów, a wreszcie z tego względu, że zęby te często wymagają korony, a zatem z reguły muszą być plombowane cementem.

Tego rodzaju ograniczeń co do materiału, dawać nie należy.

Co do amalgamatu miedzi, to ten, bardzo dobry zresztą materiał nadaje się jedynie do zębów trzonowych, z centralnymi ubytkami, a nigdy do przydusłowych, przyczem zabarwia on ząb na czarno**).

4) Nakaz leczenia zapalenia miazgi w trzonowcach tylko sposobem amputacyjnym.

Sposób ten, prócz wielkiej pedanterji i ścisłości wymaga liczenia się z podstawami naukowemi, które w niewielu względnie wypadkach metodę tę pozwalają: 1) wypadkowe obnażenie miazgi, 2) przekrwienie miazgi, 3) caries profunda bez klinicznych objawów zapalenia miazgi, 4) surowicze ostre, częściowe zapalenie miazgi. Hurtowne zaś traktowanie zębów dotkniętych różnemi licznemi formami zapaleń miazgi, jest przeżytkiem.

5) Polecenie odłożenia tymczasowo do wiosny leczenia zgorzeli w trzonowcach, — innemi słowy — zaniechać zupełnie, gdyż na wiosnę z tych odłożonych wypadków nie będzie co leczyć.

Zacytowałem tych kilka przykładów, aby wykazać, że skargi ubezpieczonych w wielu wypadkach są uzasadnione.

Pomoc dentystyczna, jaką daje Kasa Chorych swym ubezpieczonym jest niewystarczająca, nie prowadzi ona do polep-

***) Dopisek Redakcji: Amalgamatu miedzi nie należy używać wogóle ze względu na wielką zawartość Hg i możności zatrucia rtęcią przy wielkiej liczbie wypełnień.

szenia stanu uzębienia pacjentów a nawet nie utrzymuje go na poziomie obecnym. W tych warunkach stan uzębienia mas ubezpieczonych pogarsza się z roku na rok.

Jako jaskrawy przykład braku orientacji w istotnych potrzebach K. Ch., rozpatrzyć obszerniej muszę fakt zorganizowania wytwórni dostawek.

Kasa Choych m. st. Warszawy zorganizowała obecnie własną wytwórnię dostawek, zamieniając dotychczasowy system przyznawania pacjentom zapomogi pieniężnej na wstawienie zębów sztucznych u dowolnie obranych prywatnych lekarzy-dentystów.

Powierzchniowo sądząc projekt ten jest słuszny i posiada rację bytu z punktu widzenia ogólno-organizacyjnego; rozpatrywany jednak pod kątem widzenia potrzeb nowoczesnej techniki dentystycznej, potrzeb pacjentów, a również ogólnego stanu obecnej organizacji zębolecznictwa Kas Chorych, zdradza, iż decyzja została przedsięwzięta zbyt pośpiesznie i stanowczo bez zaciągnięcia opinii sił fachowych.

Dotychczas Kasa Chorych, po stwierdzeniu u ubezpieczonego potrzeby zębów sztucznych, asygnowała na ten cel sumę około 3,28 zł. od zęba. Ubezpieczony zwracał się do dowolnie obranego lekarza-dentysty, który za tę cenę, lub za dopłatą, stosownie do wymagań pacjenta, wykonywał potrzebną dostawkę. Kasa Chorych rezerwowała sobie jedynie kontrolę faktycznie wykonanych protez zębowych.

W tych warunkach K. Ch. nie ponosiła żadnej odpowiedzialności — wszelkie niezadowolenie ze strony ubezpieczonego, konieczne przeróbki i reperacje obciążały wykonywującego protezę lekarza-dentystę.

Wysuwanie dodatnich stron masowej produkcji protez, jako argument, nie wytrzymuje krytyki.

Masowe wytwarzanie posiada wszelkie dodatnie cechy w dziale standaryzowanej produkcji. Dostawki zaś są to prace indywidualne, dostosowane do każdorazowego innego układu ust, typu szczęki i t. p.

Przy masowej produkcji konieczne indywidualizowanie potrzeb każdego pacjenta będzie bardzo utrudnione, wszelkie zaś niedociągnięcia i niedokładności powiększą tylko ilość zarzutów i pretensyj i bez tego obecnie tak licznych, skierowywanych przeciwko K. Ch., dając tem łatwiejsze pole i rozszerzając możliwości grasowania na tem tle taniej demagogii.

Przy dotychczasowym systemie indywidualne życzenia ubezpieczonego: lepszy materiał, droższe wykonanie i t. p., mogły być przez lekarza-dentystę, za cenę dodatkowej dopłaty, uwzględniane.

Skład Przyborów Dentystycznych został
przeniesiony
Ch. Ogólnik Łódź Polkowska 26

Koncentrując produkcję będzie się musiało z konieczności wszystkim pacjentom dawać jeden i ten sam typ dostawek, a uwzględniając, iż K. Ch. opierać się musi na najtańszych materiałach i najprostszych technicznie wykonaniu, a ustawowo nie mogąc przyjmować od członków dodatkowych opłat uniemożliwi się całej kategorii ubezpieczonych, posiadających większe wymagania, zdobycie zadawalniających ich protez.

Podkreślić muszę, iż ze względu na niską kalkulację istnieje podobno zamiar stosowania przy protezach klamer z nierdzewiejącej stali jak również stosowania w poszczególnych wypadkach „randolfu“ zamiast złota. Jak jedno tak i drugie należy wykluczyć. Stal — jako trwadsza od złota — niszczy emalję zębów, randolf zaś będąc wręcz szkodliwym dla zdrowia, w Kasie Chorych jest niedopuszczalny.

Organizując wytwórnię dostawek trzeba również uwzględnić, z jednej strony trudności kontroli zużycia materiałów przez techników, które to zużycie nie da się określić ścisłymi i absolutnymi normami, dając pole możliwości licznych nadużyć. Z drugiej strony, dotychczasowa praca techników, wykonywana pod kierunkiem zainteresowanych osobiście lekarzy-dentystów, musi ulec znacznemu obniżeniu jakości przy masowej produkcji w wytwórni K. Ch., gdzie czas pracy każdego technika musi być maksymalnie wykorzystywany, a nadzór fachowy, z racji oszczędności, ograniczony do minimum.

Wreszcie argument najważniejszy.

Na organizację wytwórni dostawek przy K. Ch. zgodzićby się można, gdyby dział zębolecznictwa stał już dzisiaj na wyżynie przynajmniej zadawalniającej. W tym wypadku uważałoby to można jako zakończenie całkowitej organizacji zębolecznictwa. Przy faktycznym stanie obecnym jest to anachronizmem.

Dziś, gdy nakazem konieczności jest wybitne zwiększanie istniejącej już pomocy lekarsko-dentystycznej, w tych ciężkich warunkach kasuje się jeszcze już istniejące ambulatorjum (5 foteli), by drogą tej oszczędności stworzyć bądź co bądź luksusową wytwórnię zębów sztucznych, bez istnienia której K. Ch. mogłaby jeszcze długo spełniać swe zadanie zębolecznicze bez uszczerbku dla ubezpieczonych.

Jeżeli uwzględni się tę tezę lekarską, że głównym zadaniem jest zapobieganie — następnie leczenie — a dopiero w ostateczności usuwanie zębów i zastępowanie protezami, to przekonamy się, że zorganizowanie wytwórni dostawek w K. Ch. stoi całkowicie w sprzeczności z powyższym dogmatem lekarskim.

Projektodawcy wytwórni protez przy K. Ch. za główny cel mieli prawdopodobnie osiągnięcie tą drogą oszczędności budżetowych.

Niewątpliwie, projektując kosztorys, można osiągnąć cenę zęba niższą niż obecnie asygnowane 3,28 zł.

Do projektów kosztorysów należy jednak odnosić się raczej krytycznie, gdyż koszty wytworzenia dostawki obciążą nadmiernie koszta administracyjne, a mianowicie:

18 godz. dziennie lek. dent.	3.835,— zł. miesięcznie
starszy technik	1.200 — zł. miesięcznie
15 techników	5.400,— zł. miesięcznie
2 sanitariuszki i urzędnik	800,— zł. miesięcznie
	<hr/>
	Razem 11.235,— zł. miesięcznie

co stanowi roczną sumę 133.055,— zł. zwiększoną do minimum 150 000,— zł kosztami woźnego, niższej służby, pomieszczenia, oświetlenia gazu i t. d. Paradoksalnym jest fakt, iż dotychczas K. Ch. jako całkowity ryczałt na dostawki wydatkowała miesięcznie około 20.000,— zł. — t. j. rocznie 240.000,— zł.

Widzimy więc, iż koszty administracji projektowanej wytwórni dostawek stanowią będą do 60% sumy dotychczas wypłacanej, jako zasiłek na wstawianie zębów sztucznych.

Czynnikom, projektującym wytwórnię dostawek, musiało być wiadomem, iż analogiczny projekt rozpatrywany był już w 1927 r. i stosownie do istniejącego protokołu z dnia 28. IX. 1927 r., głosy fachowe, a między innymi „wybitny i miarodajny stomatolog z Państwowego Instytutu Dentystycznego“ wypowiedział się krytycznie przeciwko podobnej organizacji podkreślając szkodliwość wszelkiej monopolizacji robót techniczno-dentystycznych.

Stan zębolecznictwa, który tu przedstawiłem oparty jest na mych spostrzeżeniach, dotyczących K. Ch. m. st. Warszawy.

Analogiczne warunki znajdujemy we wszystkich Kasach Chorych większych miast Polski. Różnice jedynie spotykamy w Powiatowych Kasach Chorych okręgów wiejskich, gdzie pomoc dentystyczna pozostawia jeszcze więcej do życzenia.

Wnioski

Streszczając me krytyczne uwagi chciałbym również przedstawić tych kilka poniższych wniosków, zdaniem mojem, mogących znacznie polepszyć pomoc dentystyczną w K. Ch.

1) Do Rady Lekarskiej K. Ch. powołać stomatologa, którego głos decydowałby o wszystkich sprawach, tak organizacyjnych, jak i lekarsko-dentystycznych, w szczególności o sprawach zębolecznictwa zachowawczego.

2) Poddać gruntownej i fachowej rewizji wszystkie dotychczasowe zarządzenia, dotyczące zębolecznictwa w K. Ch.

3) Zachować system pomocy ambulatoryjnej w K. Ch. większych miast, gdzie już ambulatorja te istnieją. W Powiatowych Kasach Chorych, gdzie to jest możliwe, przejść na system wolnego wyboru zakontraktowanych lekarzy-dentystów miejscowych, gdyż prowadzenie małego ambulatorjum często zbyt obciąża budżet kosztami administracyjnymi.

4) Zwiększyć ilość istniejących przychodni dentystycznych do rzeczywistych potrzeb i tak na przykład, w Warszawie zwiększenie to tymczasowo winno się wyrazić liczbą 63-ich istniejących foteli do 86-ciu minimum, tak aby móc osiągnąć normę przyjmowania pacjentów przez lekarzy-dentystów;

na pierwszej pomocy — 5 na godzinę

na zachowawczej — 3 na godzinę.

5) Nie tworzyć nielicznych a wielkich przychodni, lecz odwrotnie, decentralizować na rozrzucone po licznych dzielnicach, ambulatorja, posiadające do 5-ciu foteli.

Trzeba jako normę przyjąć, aby pacjent mógł być przyjmowanym maksymalnie w odstępach 3-dniowych.

6) Zwiększyć ilość przyjmujących lekarzy-dentystów, tak, aby każdy pracował nie więcej nad cztery godziny dziennie.

Stabilizować pracujących dotychczas. Przyjmując nowych należy zwracać pieczołowitą uwagę na ich dobór, zarówno co do wartości moralnych, jak przedewszystkiem, co do poziomu umiejętności fachowych. Przyjmować tylko siły pełnowartościowe.

7) Przy oddziale chirurgiczno-stomatologicznym K. Ch. m. st. Warszawy stworzyć kilka łóżek celem umożliwienia przeprowadzenia leczenia wypadków nie nadających się do leczenia ambulatoryjnego.

8) Lekarze dentyści przydzieleni do pierwszej pomocy winni otrzymać co 6 miesięcy urlop 14-dniowy poza normalnym urlopem wypoczynkowym.

9) Kierownikom przychodni dentystycznych podporządkować cały personel pomocniczy, a nie jak dotychczas bezpośrednio kierownikom dzielnic.

Gdyby realizacja punktów 4, 5, 6, ze względów technicznych nie była możliwą, to proponowałbym:

10) Utrzymać moc ambulatoryjną w dotychczasowym stanie, a nadmiarowi pacjentów, których przychodnie K. Ch. leczą nie byłyby w możności, pozostawić dowolny wybór zakontraktowanych uprzednio lekarzy-dentystów, rezerwując jedynie dla K. Ch. wskazanie udzielania jakości pomocy dentystycznej i kontrolę jej wykonania.

Realizacja tych wniosków posiada swą ujemną zasadniczą stronę, a mianowicie, konieczność wydatnego zwiększenia budżetowej sumy K. Ch. na pomoc dentystyczną.

Faktem bezsprzecznym jest, iż dobra dentystryka musi być kosztowna.

Gdyby ze względów ogólno-organizacyjnych K. Ch. zwiększenie budżetu dentystyki było niemożliwe, to jestem zdania, iż w tym wypadku należałoby zastosować bardzo radykalne środki.

Sumy przeznaczone na dentystykę obrócić na polepszenie jakiego innego działu lecznictwa K. Ch., dentystykę zachowawczą dla ubezpieczonych zawiesić do czasu możliwości postawienia jej na odpowiednim poziomie, ograniczając się tylko do udzielenia pierwszej pomocy i pozostawiając tak ważną placówkę jaką jest oddział chirurgiczno-stomatologiczny.

Lepiej rozwinąć do pewnej doskonałości pomoc w innej dziedzinie lekarskiej, niż łudzić siebie a przedewszystkiem ubezpieczonych, że udziela się im pomocy dentystycznej, gdyż w rzeczywistości pomoc ta jest fikcją. Nie uwzględnia ona potrzeb i wymogów ubezpieczonych, interesu ich zdrowia i stoi w rażącej sprzeczności z zasadami nowoczesnej stomatologii.

Pomoc lekarsko-dentystyczna winna być udzielana szybko, sprawnie, z zadawalniającym wynikiem, stan jej obecny bowiem stoi w rażącej sprzeczności z powyższymi zasadami, zawartymi w Rozporządzeniu Pana Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 3. XII. 1929 r.

Warszawa, w marcu 1930 r.

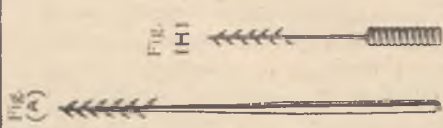
„Polska Stomatol.” № 5 — 1930 r.

Miazgociągi „Meunierburdin”

są najlepsze na całym świecie...

- Fig. A. Miazgociągi NEUTRA (Swiss) długie, bez trzona gros Zł. 45.—
- Fig. A. Miazgociągi VICTORY (french) długie, bez trzona gros Zł. 24.25
- Fig. H. Miazgociągi NEUTRA (Swiss) krótkie, trzon sprężynowy . . . gros Zł. 46.80
- Fig. H. Miazgociągi VICTORY (french) krótkie, trzon sprężynowy . . . gros Zł. 26.—
- Fig. G. Gładkie miazgociągi NEUTRA MB zahartow. na nieb., nie łam. się lub białawe, miękkie gros Zł. 5.90
- Fig. E. Sondy proste, rodzaju Donaldsona gros Zł. 15.60

J. MEUNIERBURDIN
4 Passage des Lions
GENEWA (SZWAJCARJA)

NAŚWIETLANIE PROMIENIAMI POZAFIJOŁ KOWEMI (ULTRAFIOLETOWEMI) ZE SZCZE- GÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM VIGANTOLU W DENTYSTYCE ZAPOBIEGAWCZEJ U OSESKÓW I W WIEKU DZIECIĘCYM

E. SCHWARZ

MANNHEIM

Już dawno stwierdzono, że na krzywicę lub skrofulozę dodatnio wpływa pobyt nad brzegiem morza lub w górach. Niestety, środki materialne osób chorych często uniemożliwiają pobyt w tych miejscowościach.

Na początku bieżącego stulecia lekarze szwajcarscy, Bernhard i Rollier ogłosili dodatnie swoje wyniki leczenia chirurgicznej formy gruźlicy górskim słońcem. Wpływ górskiego słońca polega na działaniu leczniczym zimnych promieni pozafiołkowych. W miejscowościach niskogórnych promienie te rozkładają się w cząsteczkach kurzu, stąd brak ich działania.

Leo Arons wykrył w r. 1892, że jeśli ustawić w rozrzedzonym powietrzu dwie kolumny rtęci, połączone przewodnikami elektrycznymi, to między temi biegunami powstaje łuk świetlny, bardzo bogaty w promienie pozafiołkowe, które jednak zostają przez naczynia szklane wessane całkowicie. Dopiero w r. 1905 fizyk Kuech umiał z kryształu górskiego zestawić szkło, znoszące wysoką temperaturę i nieprzepuszczalne dla promieni pozafiołkowych. W r. 1911 zostało „sztuczne górskie słońce“ wprowadzone do użytku i to dzięki Huldschinskiemu, które obecnie ma zastosowanie we wszelkich dziedzinach medycyny.

Już w połowie ostatniego stulecia stwierdzono związek pomiędzy krzywicą a zębami; dalej badano ją dokładnie, szukano przyczyny; stwierdzono przytem, iż ludność z rozpowszechnioną krzywicą ma najgorsze zęby. W obecnych czasach w naszych strefach ilość osesków, dotkniętych krzywicą, dochodzi do 60 — 80% (Birk). Choroba ta powstaje przeważnie zimą; dotyczy przedewszystkiem dzieci, chowanych w mieszkaniach ciemnych, wilgotnych; dalej, — krajów o znacznej wilgoci i małej ilości słońca (Huldschinsky). Jeżeli zaś mieszkańcy okolic polarnych, gdzie przez pół roku panuje noc, nie zapadają na krzywicę to przyczyny szukać należy w dużej ilości spożywanego przez nich tranu. Co się tyczy działania tranu na ustrój, to medycyna opiera się na hipotezie. Lecz, jakby to nie było, tran jest od-

dawna dobrym środkiem w walce z krzywicą. Jak badania wykazały, tran zawiera w sobie dużo witamin D. Ryby, z których tran bywa wydobywany, stale pożerają wodorosty i mech, pływające na powierzchni wód, a rośliny te są stale pod wpływem promieni pozafijołkowych.

Krzywicę, jak wiadomo, cechują objawy ogólne oraz typowe zmiany w kościach; dochodzą tu zmiany w szczękach i zębach: wybitnie małe zęby, szczególnie przednie, niedorozwój szkliwa, niedostateczne zwapnienie zębów, szkliwo wykazuje zgrubienia, wgłębienia; całość ma wygląd jakby surowy, wałkowaty, nierównomiernie zabarwiony. Histologicznie zbadał takie zęby Kotanyi. Ogólne niedostateczne zwapnienie prowadzi bardzo często do próchnicy. Szczęki przy krzywicy ulegają również zniekształceniu: znaczne wgłębienie łuku zębowego w okolicy dwuzukowców; najwyraźniej występuje to zjawisko przy *caput quadratum*, przyczem łuk zębowy przy kle szczęki dolnej tworzy z linią zębów przednich kąt koło 100 stopni. Tłumaczy się to w ten sposób, że szczeka osób, dotkniętych krzywicą, jest do pewnego stopnia miękka i skutek działania mięśni następuje zniekształcenie. Klinicznie mamy więc przy krzywicy głównie zmiany w kośćcu.

Podług Scheera w środowisku kwaśnym sole wapnia pozostają w stanie płynnym, w zasadowym zaś one wypadają. Wobec tego proces zwapnienia można sobie wyobrazić w ten sposób, że tam gdzie tworzy się obficie kwas węglowy, t. zn. we wszystkich tkankach czynnych, powstaje dość kwasów, żeby rozpuścić wapń, natomiast w chrząstce lub tkankach obumarłych, gdzie przemiana materji jest upośledzona, kwasu węglowego jest zbyt mało, dochodzi więc do wypadania soli wapnia. Przy krzywicy zaś, którą uważać należy jako *acidosis*, jest nadmiar kwasowości, uniemożliwiający wypadanie wapnia. Teoria ta dość stara zaczęła ostatnio chwiać się, lecz dzięki badaniom Lieseganga znów stanęła na mocnym gruncie. Badania tegoż autora stwierdziły, że w surowicy zdrowej krwi ilość wapnia jest stała i wynosi około 11 mg. ‰ a istnieje we krwi w 3 formach: 1) jako wolne jony wapnia, 2) jako sole nieorganiczne, 3) w związku z białkiem koloidalnym.

Stała liczba zawartości wapnia waha się w stanach chorobowych, które wywołują zaburzenia w wapnieniu. Tak przy krzywicy może być niższa lub nawet wyższa, przy tetanji jest zawsze zmniejszona do 5 — 6 mg. ‰.

Co się tyczy zawartości fosforu, to stała liczba jego we krwi stale się waha koło 5 mg ‰. Temu stosunkowi odpowiada również skład soli w kości, zębach i tkankach zwapniałych, gdyż podług Gassmanna stosunek $Ca: P_4: CaCO_2 = 10:5,8:0,9$. Pro

Skład Przyborów Dentystycznych, został
przeniesiony
Ch. Ogólnik Łódź Piotrkowska 26

mienie pozafijołkowe obniżają kwasowość krwi, przez to działają dodatnio na rachityczną przemianę materji i przeciwko zmniejszeniu zawartości fosforu.

W podobny sposób działają i inne substancje przeciwkrzywiczne, jak naświetlane promieniami pozafijołkowymi mleko oraz tran. Wszystkie te środki regulują zakłócony stosunek wapna do fosforu. Objawy krzywicy występują najczęściej na zimę i wiosnę, a ustępują w lecie. O stanie układu kostnego można w każdej chwili stwierdzić przy pomocy promieni Roentgena.

W leczeniu krzywicy dominują promienie pozafijołkowe. Stosuje się naświetlanie bezpośrednie i pośrednie. Metoda pośrednia, t. zn. naświetlanie ciała i „Original — Hanauer — Höhensonne“ jest bardzo rozpowszechniona.

Hess i Cowell w Ameryce wpadli na pomysł, by naświetlać nie dzieci same, lecz ich pożywienie i okazało się, że ta metoda nie ustępuje pierwszej. Naświetla się przeważnie mleko, które przez to ma nieprzyjemny smak i zapach. Schol skonstruował aparat, przy pomocy którego mleko zostaje pozbawione powietrza i potem naświetlane.

Wielkim krokiem naprzód w dziedzinie badań nad witaminami należy uważać witaminy D.

Pod witaminami rozumiemy mało określone chemicznie związki, których brak w odżywianiu wywołuje szereg schorzeń. Z badań Windausa, Hessa i Rozenheima wynika, że środki odżywcze, które przez naświetlanie nabierają własności przeciwkrzywicznych, zawierają w sobie ciało, zbliżone do cholesteryny, ergosterynę, która, dzięki powolnemu działaniu promieni pozafijołkowych, przemienia się w ciało o własnościach antyrachitycznych, a które w handlu znane są pod nazwą *vigantol*, Tancred sporządza tę ergosterynę ze sporyszu, Windhaus z drożdży. Dalsze badania przeprowadzali Beumer, Kalkenheim, Vollmer, Voelker, Blum, Strote, Eichholz i inni; wszyscy oni otrzymali dodatnie wyniki. Dawka dzienna 4 mg. witaminy D jest wystarczająca.

Zaslugą Blessinga jest zwrócenie uwagi na *vigantol* dla celów profilaktyki dentystrycznej. W celu zbadania wpływu *vigantolu* na próchnicę dawał on 14 dzieciom, u których stwierdził wielką skłonność do próchnicy, *vigantol* Dzieci w wieku 8 — 10 lat, po sanacji jamy ustnej, otrzymywały po pudle pastylek firmy J. G. Farbenindustrie A. G. oraz firmy Merck Darmstadt. W pierwszym tygodniu dzieci dostawały 1 pastylkę dziennie, w drugim tygodniu — 2 sztuki, dalej w ciągu 4 tygodni po 3 sztuki tygodniowo.

Przed rozpoczęciem leczenia zęby stałe wykazały znaczną próchnicę, szczególnie siekacze; prócz tego przy brzegu dziąsłowym widoczny był osad, co przy znacznej próchnicy jest wstępem do kamienia nazębnego.

Po 4^{1/2} mies. leczenia *vigantolem* stwierdzić można było

następujący obraz: osadu brak, co wskazałoby na podniesienie higieny, brak świeżej próchnicy. Można było również stwierdzić w zębach ich świeży wygląd oraz zdrowe zabarwienie. Naturalnie, wobec zbyt krótkiego czasu trudno stwierdzić, ile z tej poprawy należy odnieść na rzecz działania wigantolu, aczkolwiek rodzice przypisują temu preparatowi całkowitą zasługę. Dokładniejsze dane zebrać można będzie po 1 — 2 latach.

Kantorowicz prowadzi od r. 1926 racjonalną profilaktykę, zwalczającą krzywicę, początkowo drogą stosowania górskiego słońca oraz naświetlanego mleka. Dalej Kantorowicz twierdzi, że dzięki stosowaniu wigantolu oraz racjonalnej propagandy nastąpił rzeczywisty przewrót; statystycznie stwierdził, że po roku stosowania powyższego już tylko u 7,6% dzieci jednorocznych stwierdzić można było objawy krzywicy, podczas gdy przedtem liczba ta dochodziła do 50%. Dalszym krokiem w zwalczaniu krzywicy była opieka nad ciężarnymi. Hess, Weinstock i Sherman badali mleko matki, która przechodziła naświetlanie; stwierdzili przyrost czynników przeciwkrzywicznych. Naświetlanie matki odbywa się w ciągu 1 miesiąca od 4 min. wwyż w odległości 80 cm. od lampy.

Donnelly zwraca uwagę swoich pacjentek na to, że naświetlanie górskim słońcem prowadzi do urodzenia dobrze rozwiniętego dziecka oraz ciąży przebiega bez utraty zębów, zmniejsza wysokie ciśnienie krwi, że przy braku promieni pozafijolkowych następuje zmniejszenie we krwi wapnia i fosforu, materiału tak niezbędnego do odżywiania płodu. Natomiast gdy matka zaopatrzona jest w powyższe promienie, dziecko rozpoczyna życie przy odpowiednim zapasie energii świetlnej i jest odporne na schorzenia.

Wszystkie powyżej zebrane przypadki wskazują, że krzywice u oseków zwalczyć można. Można też przez bezpośrednią lub pośrednią metodę naświetlania uprzedzić krzywicę u dzieci małych.

Birki Schall zebrali bogaty materiał, dotyczący dodatnich wyników stosując naświetlanie; te same wyniki osiągnęło wielu innych, dzięki stosowaniu wigantolu.

Vigantol nabywać można w postaci płynu, pastylek, drażetek. Płyn jest to 1% roztwór 1 cm³ = 25 kropeł i zawiera 10 mg. wigantolu.

Pastyłki zawierają 2 mg. witaminy D.

Drażetki zawierają 4 mg. witaminy D.

Dla celów profilaktycznych wystarczają najmniejsze dawki. Przy stosowaniu nie należy przekraczać dawki dziennej 2 mg. = 5 kropeł = 1 past. = 1/2 draż. Prócz tego konieczne są przerwy, co 4 tygodnie 8 dni przerwy.

Sklad Przyborew Dentystycznych został
Ch. Ogólnik Łódź Piotrkowska 26
przeniesiony

Dawka lecznicza wynosi zależnie od wieku i stanu ogólnego 2 — 6 mg. = 1 — 3 razy dziennie po 5 kropel lub 1 — 3 razy dziennie po 1 past., albo co drugi dzień 1 — 3 razy dziennie po 1 past., albo co drugi dzień 1 raz. I tutaj pożądane są przerwy.

Przy chorobach infekcyjnych z gorączką z wyjątkiem gruźlicy można dawki powiększyć.

Dawki dla dorosłych ciężarnych:

Dziennie: 4 — 8 mg. = 10 — 20 kropel = 2 — 4 past. = 1 — 2 draż. z przerwą 8-dniową co 4 — 6 tygodni

Płynną postać vigantolu można podawać w ciepłym mleku, kakao lub bez wszystkiego. Vigantol rzadko kiedy jest źle zniesiony, wówczas objawy występujące są: zaburzenia w trawieniu, bladeść skóry, niezmiennosc wagi ciała. Zmniejszenie dawki lub krótka przerwa przywraca normalne warunki.

Bamberger i Spranger stwierdzili objawy nerkowe w 11 przypadkach u dzieci gruźliczych i radzą w tych przypadkach preparatu tego nie stosować. Niezależnie od tego dobrodziejstwa, jakie medycyna znalazła w vigantolu, najgłówniejszym czynnikiem profilaktyki jest słońce naturalne i świeże powietrze.

Dziś natomiast duży odsetek ludzi przebywa większą część doby w lokalach zamkniętych. A wiadomo wszak, że szkło okienne przepuszcza tylko minimalną część promieni pozafioletkowych. Dlatego też w niektórych krajach (Szwecja, Norwegja) zajęcia szkolne latem przeważnie odbywają się na świeżym powietrzu, z drugiej strony badania idą w kierunku odnalezienia szkła, które przepuszczałoby pożądane promienie. Liczne badania są na dobrej drodze.

Promienie pozafioletkowe i vigantol spowodować mogą wygaśnięcie krzywicy. Dla zębolecznictwa zaś oznaczałoby to:

- 1) znaczny spadek procentowy próchnicy,
- 2) zmniejszenie liczby deformowanych szczęk i
- 3) zmniejszenie lub zupełny brak tak często spotykanego nadżarcia szkliwa.

I.

SPRAWOZDANIE ROCZNE Z CZYNNOŚCI ZARZĄDU RADY CENTRALNEJ (ZA ROK 1929).

KOMUNIKAT

W wykonaniu wniosku, uchwalonego na Zjeździe delegatów Rady Centralnej, delegacja tejeż w osobach Prezesa i Wiceprezesów Zarządu R. C. D-ra Allerhanda i D-ra Cyłkowskiego, interwenjowała u Dyrektora Departamentu Służby Zdrowia w sprawie składu Komisji egzaminacyjnej dla techników dentystycznych b. zaborów austriackiego i pruskiego. Na skutek tej interwencji Dyr. Dep. Służby Zdrowia przyrzekł utworzoną już komisję rozwiązać, a na jej miejsce mianować nową lotną. W skład jej weszli: Prof. Wilga, Dr. Jankowski pod przewodnictwem D-ra Głuszkiewicza z ramienia Dep. Sł. Zdrowia.

Zarząd R. C. czynił staranie u władz i czynników ustawodawczych o niedopuszczenie wejścia pod obrady komisji sejmowej projektu nowelizacji Rozporządzenia Prezydenta o wykonywaniu praktyki dentystycznej, wniesionego przez techników dentystycznych. Na skutek tych starań rzeczony projekt upadł w pierwszym czytaniu na Komisji.

Wobec zamierzonego przez Rząd podwyższenia komornego o 100% na rozbudowę miast, Zarząd R. C. wysłał do Pana Prezydenta, Premjera oraz Marszałków Sejmu i Senatu telegraficznie protest, rzeczona bowiem podwyżka padłaby całym ciężarem na i tak już zpauperyzowaną pracującą inteligencję.

Z ramienia Zarządu R. C. udawała się delegacja do Dyrektora Departamentu Podatków i Opłat Skarbowych z memorjałem, uzasadniającym potrzebę całkowitego zniesienia ewentualnie zmniejszenia do 1% podatku od obrotu oraz mianowania lekarzy-dentystów członkami komisji szacunkowej i odwoławczej.

Przy końcu ubiegłego roku Prezes Zarządu R. C. brał udział w konferencji przedstawicieli wolnych zawodów w sprawach podatkowych, a w szczególności zniesienia podatku od obrotu. W wyniku tej konferencji, przewodniczący komisji podatkowej z ramienia Izby Lekarskiej Dr. Blay zakomunikował zarządowi R. C., że w r. 1930 komisja będzie interwenjowała u Rządu w sprawach podatku obrotowego i dochodowego i że w komisjach odwoławczych, gdzie lekarze-dentyści nie mają swego przedstawiciela, przedstawiciel Izby Lekarskiej będzie bronić interesów tych ostatnich: przeto przed plenarnem po-

Skład Przyborów Dentystycznych został
przeniesiony
Ch. Ogólnik Łódź Potrkowska 26

siedzeniem komisji odwoławczej Zarząd R. C. winien porozumieć się z Gen. D rem Gurbskim, delegatem Izby Lekarskiej, celem wspólnego uzgodnienia rekursów Lekarzy-Dentystów.

Sprawa przepisywania przez Lekarzy-Dentystów leków nie została dotychczas przez władze uregulowana, a nawet ostatnio zabroniono aptekom wydawania za receptami Lekarzy-Dentystów kokainy, a przez pewien czas nawet eteru siarczanego. Zarząd R. C. wysłał delegację do Dyr. Dep. Służby Zdrowia, celem wyjaśnienia powodów powyższego zakazu. Delegaci R. C. podczas konferencji zostali poinformowani że nakaz ten został wydany na podstawie opinii Państwowego Instytutu Dentystycznego. Na skutek powyższego, Zarząd R. C. wysłał delegację do Rady Profesorów P. I. D., której celem było wykazać, że ten zakaz wyrządza krzywdę ogółowi lekarzy-dentystów oraz, że kokaina przy niektórych zabiegach dentystycznych żadnym innym środkiem zastąpić się nie da. Po dłuższej wymianie zdań biorący udział w konferencji profesorowie P. I. D. przyrzekli delegatom wydaną opinię poddać rewizji, a wyniki jej przesłać Zarządowi R. Centralnej. Zarząd R. C. zwracał się do Profesorów Katedr Stomatologicznych Cieszyńskiego i Łepkowskiego, Mancewicza i Jarząba z prośbą o wydanie opinii co do konieczności stosowania kokainy w zębolecznictwie. Opinie te mogą pomóc Zarządowi R. C. w jego akcji, zmierzającej do usunięcia omawianego zakazu.

Zarząd R. C, uznając sprawę utworzenia Izb Dentystycznych za dojrzałą, a popartą odnośną uchwałą Zjazdu Delegatów w Poznaniu, wysłał delegację do Dep. Służby Zdrowia w celu złożenia opracowanego memoriału, przedstawienia i poparcia tej sprawy.

Staraniem Zarządu R. C. po porozumieniu się odnośnych Zarządów i osiągnięciem porozumienia nastąpiło zlanie się Kasy Wzajemnej Pomocy Odontologów Polskich oraz Kasy Wzajemnej Pomocy Lekarzy-Dentystów Chrześcijan w jedną instytucję pod nazwą „Stowarzyszenie Wzajemnej Pomocy Lekarzy-Dentystów Rzeczypospolitej Polskiej“, nadając tym sposobem instytucji tej charakter ogólnokrajowy.

Zarząd R. C, otrzymał informację, że Zarząd Kasy Chorych zamierza zreformować sposób udzielania pomocy dentystycznej ubezpieczonym i że przed wprowadzeniem tej reformy w życie ma zamiar porozumieć się z R. C., wybrał Komisję dla przygotowania dotyczącego tej sprawy materiału oraz naskikowania ewentualnych warunków, które mogłyby przynieść więcej korzyści zarówno ubezpieczonym, jak i Lekarzom-Dentystom.

Wielokrotne starania Zarządu R. C. w Dep. Sł. Zdrowia, by wyjednać w rządowym uzdrowisku dla Lekarzy-Dentystów i ich rodzin takie ulgi, z jakich korzystają lekarze, dotychczas nie odniosły skutku; dalsze starania będą czynione; prywatną drogą Zarząd osiągnął ulgi w Karlsbadzie i Marienbadzie.

Sekretarz
Z. Urbańska Filipowiczowa

Prezes
A. Stokowski

II.

ZJAZD DELEGATÓW RADY CENTRALNEJ

KOMUNIKAT

Dnia 5 stycznia r. b. odbyło się w Warszawie (Bracka 18) zebranie Delegatów Rady Centralnej Zrzeszeń Stomatologów i Lekarzy-Dentystów Rzpl. Polskiej.

Przewodniczył dr. Allerhand, sekretarzował kol. Lubczyński.

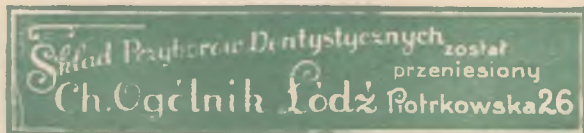
Obecni Delegaci: Zw. Lek. Dent. Chrześcijan: kol. Dobko-Dobkowiec, Goldberg-Górski, Stokowski i Urbańska-Filipowiczowa. Zw. Lek.-Dent. w P. P. kol. kol. Bloch, Dr. Brzeziński, Glikman, Herszlik, Lubczyński, Meloch Neufeld, Sachs, Sokalski i Ujejski. T-wa Lek.-Dent. Warsz. kol. kol. Blikle i Mokrzycki, Stowarzyszenia Wz. Pomocy Lek.-Dent. Rzpl. P. kol. Berger, Essigman i German, Zrzeszenia Lek.-Dent. K. Ch. m. Warszawy: kol. Szadkowska i Rytłowa, Zw. Lek.-Dent. Polaków w Wilnie: kol. Bobrowska, Związku Lek.-Dent. Ziemi Zachodnich: dr. Cytkowski, Zw. Stomatologów Izby Lek. Wsch. Małopolski: dr. Allerhand oraz Związek Odont. w Częstochowie kol. kol. Grün i Rozenowicz.

Porządek dzienny:

1. Zagajenie zebrania.
2. Wybór przewodniczącego i sekretarza.
3. Odczytanie protokołu ostatniego zebrania.
4. Sprawozdanie z czynności Zarządu za rok 1929.
5. Sprawozdanie kasowe.
6. Sprawozdanie komisji rewizyjnej.
7. Sprawozdanie Komisji Kasy Chorych.
8. Sprawa przepisywania leków, ref. kol. Sachsa.
9. Sprawa Izby Dentystycznej, ref. kol. Essigmana.
10. Wnioski Zarządu.
11. Wnioski Zrzeszeń.
12. Wolne Wnioski.

Przed porządkiem dziennym w sprawie przyjęcia Związku Częstochow. do R. C. w Poznaniu I D. na wniosek kol. Bliklego zjazd ustalił powołać specjalną komisję w osobach: Bliklego, Blocha, Essigmana, Perlińskiego i Stokowskiego.

Po odczytaniu protokołu Zjazdu w Poznaniu odczytano sprawozdanie z czynności Zarządu R. C., z którego dowiadujemy się, iż Zarząd R. C. ingerował w sprawie komisji egzaminacyjnej

dla techników oraz w sprawie wniosku o nowelizację ustawy z wynikiem pomyślnym.

W sprawach podatkowych Zarząd R. C. delegował kolegów Germana i Stokowskiego do Dyrektora Departamentu Podatków i Opłat Skarbowych, domagając się zmniejszenia podatku obrotowego do 1% i powołania lekarzy-dentystów do komisji szacunkowej.

W sprawie leków Zarząd R. C. wysłał delegację do P. I. D. w osobach: kol. kol. Germana Perlińskiego i Sachsa w sprawie rewizji opinii P. I. D. odnośnie przepisywania kokainy.

W sprawie Izb Dentystycznych utworzono komisję o następującym składzie: kol. kol. Essigman, Mokrzycki, Neufeld.

W sprawie zatrudniania techników w Kasach Chorych, uprawiających zębolecznictwo, ingerowano za pośrednictwem kol. kol. Neufelda i Perlińskiego w Głównym Urzędzie Ubezpieczeń i Min. Pracy.

Utworzono komisję, złożoną z kolegów Germana, Essigmana, Stokowskiego, która przeprowadziła fuzję Kasy Wz. Pomocy Odontologów Polskich z kasą istniejącą przy Zw. Lekarzy Dent. Chrześć.

Zorganizowano komisję, mającą na celu podniesienie zębolecznictwa w Kasach Chorych i polepszenie warunków pracy i płacy. W skład jej weszli koledzy: Essigman Neufeld i Perliński.

Ingerowano w sprawie ulg w uzdrowiskach z wynikiem jednak niepomyślnym (German i Mokrzycki).

Sprawozdanie kasowe odczytał skarbnik kol. Mokrzycki; sprawozdanie Komisji Rewizyjnej odczytał kol. Goldberg-Górski.

Sprawozdanie z pracy komisji Kas Chorych wygłosił kol. Perliński. Referat zwraca uwagę na wypadki niestosowania się K. Ch. do art 42 ustawy o Kasach Chorych: Komisja ingerowała w tej sprawie z wynikiem pomyślnym.

Z kolei referent zastanawia się nad brzmieniem art. 84 teże ustawy, przewidującego komisje pojednawcze w wypadkach zatargów między lekarzami a zarządami kas. Jasnem jest, że pod artykuł ten winni podpaść i lekarze-dentyści, których zatargi regulują się według widzimisię odnośnych zarządów lub komisarzy.

Najbliższą pracą komisji będą starania nad uzupełnieniem tego artykułu, późniejszą zaś domaganie się ustawowej nowelizacji poszczególnych artykułów ustawy. W związku z nowym projektem wolnego wyboru lek. dent. komisja rozesłała pisma do organizacyj z prośbą o dostarczenie materiału.

Co się tyczy biegu przeróżnych ingerencji u władz, wszelkie oświadczenia władz winny być publikowane, zatem Zjazd wnosi, by Zarząd R. C. ogłaszał komunikaty prasowe.

Po przerwie obiadowej kol. Sachs omówił sprawę przepisywania leków przez lekarzy-dentystów. Zdaniem referenta sprawa leków utkwiała na martwym punkcie. Departament Służby

Zdrowia w swoim czasie powiadomił przedstawicielei zawodu, iż sprawa przepisywania leków przez lekarzy-dentystów będzie załatwiona w nowej ustawie farmaceutycznej, później zaś zaczął ją traktować jako sprawę odrębną.

W międzyczasie został wydany zakaz przepisywania narkotyków przez lekarzy-dentystów, który sprawę jeszcze więcej zagmatwał. Nie mogą tu być brane pod uwagę żadne argumenty, dotyczące zwalczania międzynarodowego handlu kokainą, ponieważ zakaz nie może odnosić się tylko do lekarzy-dentystów, dając zupełną swobodę w tej materji lekarzom, lek. weterynaryj.

Wobec oświadczenia władz, iż nakaz ten został spowodowany opinią P. I. D. R. C. wysłała delegację do Dyrekcji uczelni.

Obecnie podobno mimo oświadczeń dyrekcji Instytutu co do rewizji w swoim czasie wydanej opinii, opinia ta zmianie nie ulegnie.

Zarząd C. R. zwrócił się o opinię w tej sprawie do profesora Dr. A. Cieszyńskiego i zast. prof. lekarza dentysty J. Jarząba.

Pan profesor Cieszyński podaje:

„Lekarz-dentysta otrzymuje tak samo, jak i lekarz, na podstawie swojego dyplomu prawo zapisywania wszelkich środków leczniczych bez jakichkolwiek ograniczeń podobnie jak lekarz. Podczas swoich studjów otrzymał on bowiem wystarczające wykształcenie z fizjologii, patologji, farmakologii na podstawie których wiadomości ordynować może środki lecznicze w zakresie swojej specjalności

Tak jest zagranicą, np. w Niemczech i przypuszczam, że i w Polsce.

Wszelkie recepty podlegają kontroli aptekarzy, którzy przekroczenia jakiegokolwiek dawki powinni zgłosić danemu lekarzowi, jeżeli przypuszczają, że zaszła omyłka, albo władzy sanitarnej, jeżeli przypuszczają że chodzi o nadużycie. Jeżeli zaszły jakiegokolwiek nadużycia w tym względzie przez jednostki, nie może za to odpowiadać cały stan lekarzy-dentystów.

Ograniczenie lekarzy-dentystów co do ordynowania niektórych środków nie jest przewidziane, o ile mi wiadomo jakimikolwiek przepisami, a gdyby to było faktycznie, to niema to z punktu zasadniczego żadnego umotywowania.

Natomiast wzbronione powinno być wydawanie jakiegokolwiek recept lub zapisywanie nawet środków nieszkodliwych w postaci recepty technikom dentystycznym — nawet

Skład Przyborów Dentystycznych został przeniesiony
Ch. Ogólnik Łódź Piotrkowska 26

albowiem ci nie posiadają żadnych wiadomości i żadnego wykształcenia takim, którzy otrzymali uprawnienie drogą egzaminu, z fizjologii, patologji i farmakologii, a wypisując recepty oddawane do rąk chorych, wprowadzają ich w błąd co do faktycznych swoich kwalifikacyj zawodowych, tworząc pozory, że posiadają kwalifikacje naukowe lekarzy albo lekarzy-dentystów.

Przesyłając to oświadczenie zasadnicze, nie widzę żadnych powodów, dlaczego ordynowanie kokainy w dawkach, potrzebnych do leczenia chorób zębów i jamy ustnej, mogłoby być lekarzom-dentystom wzbronione“.

Zast. prof. lek.-dent. J. Jarzab pisze:

Usunięcie bólu, towarzyszącego naszym zabiegom przy leczeniu chorób zębów i jamy ustnej — jest kwestją pierwszorzędną wagi dla lekarza, jak i dla chorego. Lekarz, będąc pewnym humanitarnego i bezbolesnego zabiegu, działa spokojnie z bardzo skoncentrowaną uwagą, a chory zaś, przekonawszy się raz, że zabieg ten lub ów nie sprawia bólu, nabiera więcej chęci do leczenia, zachęca innych, i tą drogą pośrednią działa na podniesienie poziomu higieny społecznej.

Wprowadzenie środków syntetycznych, nietrujących, jak nowokaina, alipina i t. p. jest wielkim postępem na tym polu, ale nie mogą one we wszystkich naszych potrzebach zastąpić kokainy. Brak im bowiem własności działania na wazomotory, a więc same nie mogą mieć nigdy zastosowania z powodu bardzo przelotnego działania.

Mieszanie ich z płynnymi preparatami adrenaliny wyklucza ich użycie w proszku (in substantia) kokaina zaś sama w sobie łączy te własności razem i, jako proszek przy znieczuleniu np. miazgi niezdewitalizowanej arszenikiem (nie dającej się zdewitalizować) po jej otwarciu, jest środkiem dotychczas nie do zastąpienia. Także preparowanie ubytków przyszykowych i zbytnią wrażliwość zębiny — najłatwiej dotychczas można usunąć kokainą w proszku. Zastępcze środki znieczulające, któreby tu wchodzić mogły w rachubę, musiałyby być wstrzykiwane w znacznej ilości wśródziastowo, a wiemy jak nasi chorzy bronią się przed igłą i każdym zastrzykiem do dziąsła. Z tych przyczyn kokainy rychło nie usuniemy z praktyki lekarsko-dentystycznej, byłoby to raczej cofaniem się przy naszych zabiegach w niehumanitarne barbarzyństwo.

Co się tyczy trujących własności kokainy, to one nie powinny zupełnie wchodzić w rachubę przy tak znikomem wprost, a dla nas wystarczającym dawkowaniu, podobnie zresztą jak ma sprawa z arszenikiem. Przeciwno zaś właściwym nadużyciom kokainy, która dotyczyć może tak lekarzy-dentystów jak i lekarzy chorób ogólnych, Państwo

powinno zastosować jak najdalej idące środki, — nawet utratę dyplomu lekarskiego. Nadużycia te będą należeć w każdym razie do ilości znikomej, a korzyść racjonalna dotyczy całego społeczeństwa“.

W konkluzji uchwalono cały szereg wniosków, określających należycie stanowisko P. I. D. w całej tej sprawie oraz zwywających zarząd R. C. do wszczęcia najenergiczniejszych starań celem przyśpieszenia przewidzianego przez ustawę dentystyczną rozporządzenia o lekach.

W sprawie zakazu przepisywania kokainy, uchwalono wezwać zarząd R. C. do domagania się wstawienia do rozporządzenia klauzuli, umożliwiającej lekarzom dentystom nabywanie kokainy, a to zgodnie ze zwyczajami, panującymi zagranicą oraz zgodnie z opinią, wydaną przez katedry stomatologiczne we Lwowie i Poznaniu.

Eventualnie odmowne decyzje zaskarżyć do Trybunału Adm., pokrycie potrzebnych na ten cel kosztów podejmą zrzeszenia przynależne do R. C. drogą nadzwyczajnego opodatkowania się.

Z kolei kol. Essigman zreferował działalność R. C. w sprawie Izby, poczem zaczęto omawiać wnioski Zarządu, zrzeszeń i wolne wnioski.

Uchwalono:

1. domaganie się nowelizacji art. 84 statutu K. Chor.
2. podniesienie składek ze zł. 50 na zł. 75 rocznie za każdego delegata;
3. domaganie się wprowadzenia w życie przewidzianego ustawą rozporządzenia o praktyce jednorocznej dla lekarzy-dentystów;
4. złożenie podziękowania przedstawicielom katedr, a zwłaszcza p. prof. A Cieszyńskiemu za sprawiedliwe, słuszne i koleżeńskie ustosunkowanie się do sprawy przepisywania leków przez lekarzy-dentyst.
5. uregulowanie sprawy pomocy Lek. Dent. młodzieży szkolnej;
6. zwołanie Zjazdu Zawodowego;
7. domaganie się miejsca na przedstawiciela lek.-dent. w Naczelnej Radzie Zdrowia.

W imieniu Związku stomatologów Lwowskiej Izby Lekarskiej przewodniczący tegoż dr. Allerhand zgłosił wniosek:

„Opieka nad zdrowiem młodzieży spoczywa w rękach lekarzy szkolnych i szkolnych dentystów. W niektórych środowiskach zaprowadzono od szeregu lat obowiązkową

Skład Przyborów Dentystycznych został
przeniesiony
Ch. Ogólnik Łódź został
przeniesiony Piotrkowska 26

sanację jamy ustnej. Sanację taką przeprowadzają lekarze-dentyści szkolni względnie instytucje ubezpieczeniowe (Kas Chor. pomoc urzędnicza, ambulatorja kolejowe i wojskowe). Część dziatwy korzysta z opieki lekarzy prywatnych. Na terenach, na których pracują uprawnieni technicy dentyści i ci *jure caduco* pomocy dentyści prywatnie udzielają.

1. Wnosi więc, by R. C. memorjałem, skierowanym do Min. W. R. i O. P., spowodowała okólnik do podległych Minist. kuratorów okręgowych, wskazujący na konieczność dopilnowania przez lekarzy szkolnych i dyrekcje poszczególnych zakładów naukowych, przeprowadzania leczenia prywatnego jamy ustnej wyłącznie przez stomatologów i lek.-dent

Zaświadczenia więc, wystawiane przez techników dent., jako leczących prywatnie, nie powinny być uznawane. Uzasadnienie tego wniosku ustawowo polega na tem, że technikom dentyści uprawnionym wolno wykonywać pewne zabiegi lecznicze tylko w tych wypadkach, w których okazuje się koniecznem wstawienie dostawki zębowej.

2. Ustawa dentyści, normująca uprawnionych techników dent., powodowała iż niektóre wojewódzkie Urz Zdrowia wydały okólniki, mylnie traktujące o uprawnieniach tychże techników. Ominięcie całego okresu stylistycznego, a mianowicie, że technik dent. uprawnionym wolno wykonywać zabiegi lecznicze tylko w nieuniknionej konieczności przy wstawianiu dostawki zębowej, spowodowało chaos w pojęciu o możności leczenia przez techników. Niektóre więc Kasy Chor. powiatowe, wprowadzone w błąd przez techników dent. i przez okręgowych lekarzy, dopuszczają techników dent. jako samoistnie pracujące siły lekarskie.

Wnosi więc, by R. C. memorjałem do Min. P. i O. Sp. spowodowała wydanie okólnika Okr. Urz. Ubezp. Społ., polecając władzom w pow. Kasach Ch. przyjmowanie na samoistnych lekarzy dent. wyłącznie jednostek o kwalifikacjach specjalistów-stomatologów i lek. dent., a techników dent. wyłącznie jako siły pomocnicze.

Uzasadnienie ustawowe wniosku znajduje się w ustawie o Kas Ch., w której powiedziane jest wyraźnie, iż: pomocy udzielać mogą dyplomowani lekarze i lek. dent.; technicy dent. wyłącznie pod kierownictwem i odpowiedzialnością lekarza.

Obydwa wnioski zostały przyjęte.

Dr. Allerhand zapytuje, czy techników ubezpiecza się tylko w Kasach, odp. Ustawa o ubezpieczeniu pracowników umysł.

wych (broшура Kopankiewicza) reguluje tę sprawę. Wniosek lek dent ziem zachodnich uchwalono przekazać Zarządowi R. C.

Wniosek, zgłoszony do Prezydium Zjazdu przez Związek Częstochow. Odontolog., na skutek zarządzenia przewodniczącego Zjazdu nie był rozpatrywany przez plenum i został przekazany Zarządowi R. P

Dr. Allerhand ogłasza, iż w 1931 roku odbędzie się w Paryżu Międzynarodowy Zjazd Stomatologów i Lek.-Dent. Prof. Vilaine z Paryża zwrócił się do Prof Cieszyńskiego, zapraszając polskich stomatologów i lek. dent. na Zjazd i prosząc o propagowanie tego Zjazdu w Polsce.

Na wniosek kol. Ujejskiego złożono gorące podziękowanie przewodniczącemu Zjazdu kol dr. Allerhandowi.

Uchwalono, by następny Zjazd delegatów R. C. odbył się za pół roku we Lwowie. Na tem Zjazd został zamknięty.

Przewodniczący Zjazdu Delegatów Rady Centr.

(—) Dr. Allerhand

Z „Przegl. Dentyst.” № 7 — 30 r.

Lek.-Dent. (—) Lubczyński

Skład Wyborów Dentystycznych został
przeniesiony
Ch. Ogólnik Łódź Piotrkowska 26

Nie używacie jeszcze ...

SUPER SSAWKI „MEUNIERBURDIN”

jedynie dlatego, że jej nie próbowaliście użyć.

Niezrównana moc ssąca — Bez podrażnienia błony śluzowej

Wszystkie zalety ssawki — Usunięcie wszystkich niedokładności

N ^o 00	0	1	2	3	4	5
22x16 mm	19x12 mm	13 mm	16 mm	18 mm	21 mm	23 mm
19x13 mm	17x10 mm	11 mm	14 mm	16 mm	19 mm	21 mm
N ^o 00	N ^o 0	1	2	3	4	5

Nowe ceny w walucie polskiej.

NN 2, 3, 4, goździk z metalu M-B nierdzawiejącego, umocowanie zwykle za pomocą haczyka

NN 00, 0, 1, 2, 3, 4, 5, goździk ze złota double, umocowanie za pomocą opatentowanej czapeczki

NN 00, 0, 1, 2, 3, 4, 5, goździk czapkowaty z nierdzawiejącej stali Wipla V 2 A Kruppa

NN 00, 0, 1, 2, 3, 4, 5, goździk ze złota 18 karatowego, umocowanie za pomocą opatentowanej czapeczki

Krażki gumowe specjalne M-B (zapasowe) NN 00, 0, 1, 2, 3, 4, 5

Nowe ssawki całkowicie metalowe ze złota 18 karatowego specjalnie do robót złotych lanych lub tłoczonych N 2, 16 m/m; N 3, 18 m/m sztuka

	per
1 tuz.	12 tuz.
Zł. 11.70	10.50
Zł. 19.—	17.—
Zł. 19.—	17.—
Zł. 32.90	
Zł. 1.40	1.10

Zł. 24.70

20x13 mm

16x9z

14z

15z

17z

N^o00

N^o0

N^o2

N^o3

N^o4

Nowe krażki M-B miękkie zaopatrzone w prążki uwy puklenia krażkowe. 1 tuz. Zł. 2.70, per 12 tuz. Zł. 2.45 za 1 tuzin.

J. Meunierburdin, Fabricant Breveté, 4, Passage de Lions, Genewa (Szwajcaria)

Międzynarodowy Związek Dentystyczny. Fédération Dentaire Internationale (F. D. I.).

KOMUNIKAT KOMISJI PRASOWEJ

A. Komisja badań naukowych podaje do wiadomości, co następuje:

Na kongresach międzynarodowych, które się co 5 lat odbywają ujawnia się najnowsze zdobycze dentystyki. To, co się tam podaje do wiadomości, uczestnicy mogą przyjmować, jako rzeczy pewne, zasady udowodnione, nieomal prawidła. Kongres jest pośrednikiem pomiędzy pracownikami naukowymi i praktykami, na kongresach również poznają się ze sobą różni badacze i pionierzy naszej specjalności.

Ci jednak, od których zależy postęp nauki, powinni się spotykać częściej niż na co 5 lat powtarzających się kongresach. Pionierom postępu dentystyki różnych narodowości powinno się dać możność widywać ze sobą częściej w celu omówienia różnych spraw naukowych. Tego nie są w stanie zastąpić żadne wydawnictwa oryginalne, ani streszczenia. Takiego częstego porozumiewania się żąda postęp nauki. To też rok rocznie odbywają się posiedzenia komisji naukowej F. D. I., dostępne dla każdego lekarza-dentysty, który się sprawami naukowymi interesuje. Na tych posiedzeniach, przybyli z różnych państw autorzy komunikują się o przebiegu swych prac naukowych, przeznaczonych na Kongres najbliższy, pokazują wykonane preparaty, demonstrują własne metody, co pozwala uczestnikom przyszłego kongresu obeznać się z nimi zawczasu, omówić różne szczegóły, i w ten sposób przygotować temat do przedstawienia go na Kongresie już w formie ostatecznej, należyście opracowanej.

Obok zadań stałych Komisji Naukowej zjawiają się co pewien czas zagadnienia niezwykle doniosłe, obchodzące żywo wszystkich, że dla przykładu wymieni się choćby sprawę zakażenia ustnego. W odniesieniu do takich zagadnień jest sprawą wielkiej wagi ujednostajnienie wszędzie poglądów naukowych, co jest możliwem jedynie na międzynarodowych posiedzeniach, na których też się omawia sposoby zaradcze i debatuje nad możliwością ich zastosowania w krajach poszczególnych.

B. Komisja Dokumentacyjna (Statystyka i Bibliografia).

Komisja statystyczno-bibliograficzna została utworzona w Berlinie w r. 1909. Od czasu swego powstania wciąż zajmuje się nawiązywaniem styczności pomiędzy autorami i czytelnikami, zbiera wszelkie książki, rozprawy odbitki, ściśle mówiąc wszelkie druki, kataloguje i w ten sposób umożliwia ich zużytkowanie. Zalecenia komisji bibliograficznej zostały już wprowadzone w znacznej części dentystycznych pism całego świata. Na ostatniem posiedzeniu Komisji postanowiono zorganizować archiwum F. D. I. i włączyć do niego cenne zbiory berlińskie. Wreszcie Komisja powołała do życia międzynarodowy dentystyczny ośrodek bibliograficzny, Fondation Documentaire Dentaire F. D. I. Zbiór ten będzie stale powiększany wszelkimi środkami F. D. I. Ośrodek Wszechświatowego Piśmiennictwa Dentystycznego mieści się w Brukseli (Palais Mondial).

C. VIII Międzynarodowy Kongres w Paryżu odbędzie się w końcu lipca i na początku sierpnia r. 1931. Przygotowania są w pełnym biegu. Komunikaty będziemy stale podawali. Wszelkich informacji udziela Sekretarjat (Paris — 9e. Rue de la Tour d'Auvergne 45).

L. dz. 7787 30. I. Og. Org.

Tel. 174 wewn.

Unormowanie ewidencji dyplomowanych
specjalistów sł. zdrowia

ODPIS

Do

Zarządu Izb Lekarskich, Stowarzyszeń Farmaceutów,
Lekarzy Dentystów i Redaktorów Pism Fachowych

Dotychczas dość spora ilość lekarzy, lekarzy dentystów i prowizorów oraz magistrów farmacji nie posiada stopni oficerskich są oni szeregowymi rezerwy lub pospolitego ruszenia, przynależnymi do różnych rodzajów wojska jak piechoty, artylerja kawalerja i t. p.

Zachodzą więc wypadki, że wśród powołanych na ćwiczenia rezerwistów znajdują się wymienieni wyżej fachowcy w roli piechurów, kawalerzystów i t. p. zarówno dla potrzeb wojska, jak i dla względów osobistych samych zainteresowanych fachowców należy tę sprawę w jaknajkrótszym czasie uregulować.

Może to być w ten sposób przeprowadzone, że zainteresowani fachowcy prześlą do P. K. U. do których przynależą, dane zawarte w załączonym wezwaniu.

By jednak to wezwanie mogło dojść do wiadomości każdego, którego to dotyczy, pozostaje jedyna droga ogłoszenia tego wezwania w pismach fachowych w dziennikach urzędowych izb lekarskich lub poszczególnych stowarzyszeń zawodowych.

Zwracam się wobec tego z uprzejmą prośbą do P. P. Prezesów Zarządów Izb Lekarskich, Stowarzyszeń Farmaceutycznych, Stowarzyszeń Lekarzy Dentystów oraz P. P. Redaktorów pism fachowych o zainteresowanie się tą sprawą i o przyjęcie z pomocą tak władzom wojskowym jak i swoim kolegom przez ogłoszenie w kilku najbliższych Nr. Nr. pism, wydawanych przez poszczególne Zarządy oraz Redakcje załączonego tekstu.

Szef Departamentu Zdrowia

w. z. *Gorczycki*
(*Dr. Gorczycki*)

Pułkownik

Wezwanie

Do wszystkich szeregowych rezerwy i pospolitego ruszenia posiadających dyplomy i lekarzy medycyny, dentystów i farmaceutów.

Na podstawie art. 95 ustawy z dnia 23 maja 1924 roku po powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 46 z roku 1928 poz. 458) wzywa się wszystkich szeregowych rezerwy i pospolitego ruszenia, posiadających dyplomy: lekarzy medycyny, dentystów i farmaceutów do zameldowania się osobistego we właściwej powiatowej komendzie uzupełnień w nieprzekraczalnym terminie do dnia 31 sierpnia 1930 roku, celem złożenia oświadczenia według niżej wyszczególnionych punktów:

1. Stopień wojskowy,
2. Nazwisko i imię,
3. Data urodzenia,
4. Imię ojca i matki oraz rodowe nazwisko matki,
5. Miejsce urodzenia,
6. Obecne miejsce zamieszkania,
7. Data uzyskania dyplomu (lekarza medycyny, dentysty, magistra, prowizora farmacji),
8. Miejsce uzyskania dyplomu,
9. Specjalność (np. lekarz chirurg, prakt. intern., i t. p.)
10. Oświadczenie, czy wezwany może przedstawić na żądanie władz wojskowych dyplom, względnie uwierzytelniony odpis dyplomu oraz oświadczenie w jakiej Izbie Lekarskiej jest zarejestrowany.

Osoby przebywające poza miejscem siedziby P. K. U., do której przynależą, jak również osoby obłożnie chore mają złożyć oświadczenia co do wyżej wymienionych punktów pisemnie i przesłać je listem poleconym w takim terminie by P. K. U. otrzymała ten list do dnia 31 sierpnia b. r.

Zgłaszać się osobiście, względnie przysyłać list polecony należy do tej P. K. U., do której ostatnio wydała książeczkę wojskową, lub jest ostatnio odnotowana w książeczce wojskowej, ewentualnie do tej P. K. U., która w terminie późniejszym wystawiła kartę mobilizacyjną.

Winni nieuczynienia niniejszemu wezwaniu ulegną w myśl art. 98 i 76 Kod. Karn. Wojsk. karze więzienia do 1 roku.

Za zgodność

Zastępca Szefa Biura Uzupełnień

(—) *Smykal* — Plk. dypl.

W imieniu Ministra Spraw Wojskowych
II Wiceminister

(—) *Fabrycy* — Gen. bryg.

Instrument do nitowania dla wiertarki

Zamianę wyłamanej zęba z mostka uskutecznią się różnymi sposobami (Bryant, Kaiser etc.), które są jednak dość skomplikowane. Sposób używany od wielu lat przez d-ra Görög i d-ra Máthé z Budapesztu dzięki łatwości i pewności nie pozostawia nic do życzenia. Ten instrument w kształcie koła na swej peryferji jest zaopatrzony w pewną liczbę lekko ruchliwych rolek, które przy rotacji na sztyft z miękkiego metalu przez uderzenia wytwarzają główkę nitu. W „Zahnärztliche Rundschau” Nr. 18, 1926 dwaj wynalazcy ogłosili artykuł „Dlaczego nituję?” z którego poniżej podaje się następujące dane:

Odpowiedni ząb zostaje doszlifowany i dopasowany do przewierconej płytki ochronnej, przyczem zaczepki powinny wystawać dokładnie 1 mm. Rotacyjny instrument zostaje lekko przyciśnięty do wystających zaczepek, podczas gdy palcami lewej ręki podtrzymuje się go. Już po kilku minutach powstają główki nitów.

Wyżej podana rycina wszelkie objaśnienia czyni zbytecznymi.

Do nabycia w bogato zaopatrzonym składzie przyborów dentystycznych

Ch. Ogólnika w Łodzi, Piotrkowska 26, telefon 223-73

Ssawki Meise'go

z miękkiej gumy

dla górnych i dolnych szczęk dostarczane są w 6 różnych kształtkach i posiadają następujące zalety:

1. Żadnych miejsc uciskowych i podrażnień, dobrze siedząca proteza.
2. Żadnych przykrych rozszerzeń i wymian gumek, dlatego że ssawki z miękkiej gumy zostają wulkanizowane do protezy.
3. Zgrubienie płytki protezy jest nieznaczne.
4. Łatwe w użyciu, pewny i dobry wynik.

Ssawki Meise'go z miękkiej gumy są już od wielu lat wyróżniane przez szereg klinik i pierwszych fachowców wszystkich krajów, jako pewny i pod każdym względem zadowalający przyrząd ssacy.

Literatura: Dr. Lehman, Frankfurt w № 11 „Zahnärztliche Rundschau”.
Dr. Müller, Stade: O gumowych ssawkach, a przeważnie o ssawkach Meise'go z miękkiej gumy w № 35 „Zahnärztliche Rundschau”.

Próbny asortyment wszystkich kształtków (8 szt.) RM. 7 50
do otrzymania w składach dentystycznych

Laboratorium Meise'go, Aschaffenburg, Bawarja

Na składzie: _____

Skład Przyborów Dentystycznych
Ch. Ogólnik, Łódź, Piotrkowska 26

Solidny skład dentystyczny

Najkorzystniejsze źródło dla sprowadzania wszelkich aparatów dentystycznych i artykułów użytku. Żądajcie zaopiarowanie nowoczesnych urządzeń lub uzupełnień dla Waszej praktyki.

Największy skład wszelkich artykułów dentystycznych

Łódź, Piotrkowska № 26
Telefon 223-73

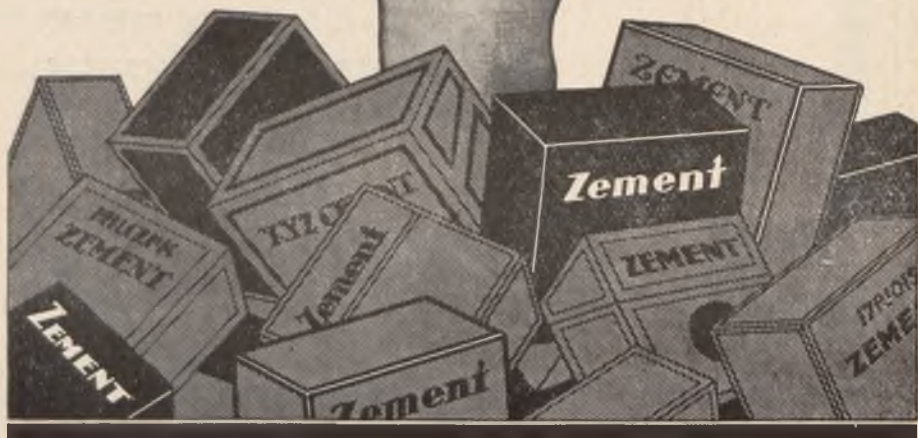
CEMENT SOLILA DE TREY'A

NADZWYCZAJNY!

Do
otrzymania

przez składy
dentystyczne

THE AMALGAMATED DENTAL CO. LTD.
DE TREY CO. LTD. & CL. ASH SONS LTD. LONDON

JENERALNE PRZEDSTAWICIELSTWO:
EUROPEJSKIE TOWARZYSTWO DENTYSTYCZNE "EDEKO"

● **SZYBKOŚĆ**

● **SOLIDNOŚĆ**

● **TANIOŚĆ**

SĄ TO

3

**ZASADNICZE PUNKTY
KTÓREMI SIĘ KIERUJE**

**SKŁAD MATERJAŁÓW
i PRZYBORÓW DENTYSTYCZNYCH**

CH. OGÓLNIKA

**ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA 26
TELEFON 223-73**

UMOŻLIWIA ZUPEŁNĄ ODBUDOWĘ ZĘBA

Naturalny kolor, przezroczystość
nierozpuszczalność, twardość
czystość, wolna od arszeniku

Dostarcza się w następujących
kolorach: białą, jasno-żółtą, żółtą
czerwonawo-żółtą, zielono-szary
jasno-szary, szary, ciemno-szary
brunatną i czerwona

Dentoria SA. 153, Rue Armand-Sylvestre, Courbevoie (Seine)

TÉLÉPHONE: COURBEVOIE N°100_AD TÉLÉG: DENTORIA-COURBEVOIE... R.C. SEINE 87 116

HARVARD Cement

**Największa siła przylepiania
Najpewniejszy środek do umocowania**

wkładek lanych, mostów, koron i t. d.

**Najwierniejsza ochrona miazgi
przy wypełnieniach krzemowych**

Jako wypełnienie stałe — niedoścignione

Richter & Hoffmann Harvard G. m. b. H., Berlin W10

Jeneralne przedstawicielstwo firmy na Polskę, i w. m. Gdańsk:

J. SZWARC „DENS”

Warszawa, Czackiego 6. Telefon 308-69

Jeśli nie dowierzacie własnym oczom,
gdyż mylić się mogą, macie rację.

Natomiast z całą świadomością
zaufać możecie aparatowi Roentgena Ritter-Biber, który widzi
wszystko i jest nieomylny.

Każdy lekarz-dentysta, który nie-
chce błądzić w ciemnościach i pra-
cować poomacku, powinien nabyć
aparat Roentgenowski Ritter'a,
który stanie się najwierniejszym
jego pomocnikiem i najlepszym
doradcą. — Ten „cichy“ współnik
opowiadać będzie głośno licznej
rzeszy jego pacjentów, że
jest on nowoczesnym lekarzem-
dentystą, który śmiało kroczy na-
przód i wyczuwa mocne tętno
życia i wiedzy naukowej.

Do nabycia w bogato zaopatrz. składzie przyb. dentystycznych
Ch. Ogólnika w Łodzi
Piotrkowska 26 Telefon 223-73

Warunki dogodne!

Warunki dogodne!

Źródło

sprowadzania
pierwszorzę-
dnych artykułów
dentystycznych

CH. OGÓLNIK

ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA 26
TELEFON № 223-73

Wolne miejsce
na ogłoszenie!

Szanujcie swoje zęby,
używając pastę do zębów

SOLVOLITH

usuwająca kamień nazębny,
gdyż zawiera naturalną

sól karlsbadzką

Wyłączna sprzedaż

na Rzeczp. Polskę i W. M. Gdańsk

W. LIPIŃSKI

Gdańsk, Baumgartschegasse 44/45

Od lat 20 używa się

"KOSMOS" METALE

do wszelkich artykułów dentystycznych jako to: płytki ochronne, klamerki, sztyfty korzeniowe, zęby dęte, aparaty regulacyjne, lut srebrny, amalgamaty złote i srebrne

Kapriel galwanizacyjna do po-
złacania jest do nabycia we
wszystkich składnicach denty-
stycznych lub od

Leibinger & Co., Obertürkheim
N I E M C Y — W Ü R T T E M B E R G

Ważne dla Lekarzy-Dentystów

Nie wyrzucajcie zużytych **świder-
ków**, bowiem najbardziej nawet
::: nienadające się do pracy :::

przyjmuję do ostrzenia

i doprowadzam do zupełnego
::: ::: pierwotnego stanu ::: :::

CH. OGÓLNIK - ŁÓDŹ

Skład Przyborów Dentystyczno-Technicznych
ul. Piotrkowska 26 — Telefon 223-73

CENY OGŁOSZEŃ:

¹/₁ str. na okładce Zł. 100.—

¹/₂ „ „ „ „ 60.—

¹/₄ „ „ „ „ 35.—

¹/₁ str. za tekstem Zł. 75.—

¹/₂ „ „ „ „ 40.—

¹/₄ „ „ „ „ 25.—

Zł. 9.— = U. S. A. \$ 1.— = Rm. 4.20

50%

wszystkich wprawianych zębów
stanowią w dostawach kauczukowych

Dwuguzkowce i Trzonowce

Fakt ten dowodzi, iż zadaniem lekarza-dentysty jest przede wszystkim ściśle odtwarzanie zdolności żucia narządu zębowego. Daje się to osiągnąć wyłącznie przy użyciu odpowiednio anatomicznie skonstruowanych dwuguzkowców i trzonowców o harmonijnych guzkach i powierzchniach trących. Wszelkie nieudolne tego rodzaju wyroby znacznie upośledzają proces żucia, — powodując nawet nienormalne ruchy szczęk. —

To też SOLIDNY WYRÓB MA PIERWSZORZĘDNE ZNACZENIE.

Bezczępkowe DE TREY'A
Dwuguzkowce i Trzonowce „SOLILA”

DIATORYKI stanowią wyrób najsolidniejszy i bezkonkurencyjny

Posiadają cenne zalety!

Posiadają cenne zalety!

Piękność barw i różnorodność form ściśle anatomicznych. — Możliwość zastosowania do każdego przypadku. — Łatwość ustawiania we wszystkich zgrzydłach. — Ładząco naturalny wygląd. — Mocna i nader ściśta porcelana. — Trwałe zaankrowanie w kauczuku.

Odlamanie lub wyważenie z kauczuku jest niemożliwe.

Wyartykułowanie nie wymaga zeszlifowania. — Ściśta harmonja guzków trących. — Szerokie po-

wierzchnie żujące sprzyjają doskonałemu

żuciu. — Mogą być łatwo kombinowane

z zębami zaczepkowymi. — Są wy-

godne w użyciu. — Oszczędność

w stosowaniu. — Niema żad-

nego uszczerbku dla

pacjenta, ani praktyka.

Prosimy żądać we wszystkich składach dentystycznych.

30 LAT ZWYCIĘSKO

kroczą nasze preparaty

Formagen, Translucin, Drala cement kamienny, Drala cement korzeniowy, Drala cement fosfatowo-cynkowy

które zdobyły cały rynek światowy. 30 lat świadomego celu ześrodkowania w dziedzinie cementów dentystycznych wyrobiły tak mocne przekonanie co do dobroci naszych materiałów, że teraz pozwalamy sobie oddać do dyspozycji opinii publicznej

nowy cement korzeniowy

o górnijęj jakości:

DRALALITH

W DRALALITH-CEMENCIE KRZEMOWYM

Niemiecka wytwórczość cementów dentystycznych ofiaruje specjalistom możliwość w wysokim stopniu precyzyjnego wykonania odbudowy

zębów przednich

gdyż płyn colloidalny krzemowo-fosfory całkowicie wiąże bez odczynu przepalony proszek porcelanowy Dralalith.

Wynik:

twardość, trwałość brzegów i kantów, bogactwo materiału, nieszkodl. dla miazgi

W

na całym świecie niezrównanym Dralalicie

Jedyni producenci:

**DRA ABRAHAMS'A LABORATORJUM DRALA
BERLIN-HALENSEE, KATHARINENSTRASSE № 19**

JENERALNE ZASTĘPSTWO NA POLSKĘ I GDAŃSK:

A. NEUMANN, WARSZAWA, ŻÓRAWIA № 16

DO NABYCIA WE WSZYSTKICH SKŁADACH DENTYSTYCZNYCH

Rok V
Nr. 11-12

Listopad—Grudzień—1930

ECHO **DENTYSTYCZNE**

Miesięcznik poświęcony
wszystkim działom
dentystyki

Redaktor:

Dr. H. SAURER, Lek.-Dentysta

Wydawca:

Skład Materiałów i Przyborów Dentyst.

CH. OGÓLNIK

Adres Redakcji i Administracji:

Ch. Ogólnik, Łódź

Piotrkowska 26 :: Tel. 223-73

SOLILA

ZĘBY Revelation
ZĘBY Solila
ZĘBY Gibraltar
ZĘBY Diatoryczne
ZĘBY Steel'a Facetki oryginalne
ZĘBY Anatoform
CEMENT Synthetic
CEMENT Solila
KAUCZUK De Trey'a
KAUCZUK Ash'a

Świderki
i kamienie do szlifowania Solila
Aparaty Roentgenowskie Rittera
Urządzenia Ritter-Biber
fotele, wiertarki elektryczne, szlifierki i t. d

SPRZEDAŻ PRZEZ SKŁADY DENTYSTYCZNE

**THE AMALGAMATED DENTAL
COMPANY LIMITED**

DAWNIEJ

**DE TREY & Co. Ltd. & CLAUDIUS ASH & Co. Ltd.
w LONDYNIE**

PRZEDSTAWICIELSTWO JENERALNE:

**EUROPEAN DENTAL COMPANY „EDEKO”
WARSZAWA, Ś-TO KRZYSKA 28**

TELEFON 37-24 i 204-18

**W razie nieotrzymania któregośkolwiek artykułu w składach dentystycznych
prosimy zwracać się do nas**

**Marka
Solila jest gwarancją gatunku!**

18 lat

bez żadnej
przeszkody

„Posiadam maszynę Elektrodenal Fischera i Rittnera, którą używam stale od 18 lat, a która funkcjonuje jeszcze bez zarzutu”.

Tego rodzaju listy piszą nam prawie codziennie o

WISZĄCEJ
BORMASZYNIE
ELEKTRODENTAL

której model jest pewny, nie zacina się i nigdy nie zawodzi.

Nabyć można również na dogodnych warunkach ratalnych.

Żądajcie specjalnego prospektu 111 c.

ELEKTRODENTAL
FISCHER & RITTNER G.m.b.H. DRESDEN N.6.0

Instrument do nitowania dla wiertarki

Zamianę wyłamanego zęba z mostka uskutecznia się różnemi sposobami (Bryant, Kaiser etc.), które są jednak dość skomplikowane. Sposób używany od wielu lat przez d-ra Görög i d-ra Máthé z Budapesztu dzięki łatwości i pewności nie pozostawia nic do życzenia. Ten instrument w kształcie koła na swej peryferji jest zaopatrzony w pewną liczbę lekko ruchliwych rolek, które przy rotacji na sztyft z miękkiego metalu przez uderzenia wytwarzają główkę nitu. W „Zahnärztliche Rundschau” Nr. 18, 1926 dwaj wynalazcy ogłosili artykuł „Dlaczego nituję?” z którego poniżej podaje się następujące dane:

Odpowiedni ząb zostaje doszlifowany i dopasowany do przewierconej płytki ochronnej, przyczem zaczepki powinny wystawać dokładnie 1 mm. Rotacyjny instrument zostaje lekko przyciśnięty do wystających zaczepek, podczas gdy palcami lewej ręki podtrzymuje się go. Już po kilku minutach powstają główki nitów.

Wyżej podana rycina wszelkie objaśnienia czyni zbytecznemi.

Do nabycia w bogato zaopatrzonym składzie przyborów dentystycznych

Ch. Ogólnika w Łodzi, Piotrkowska 26, telefon 223-73

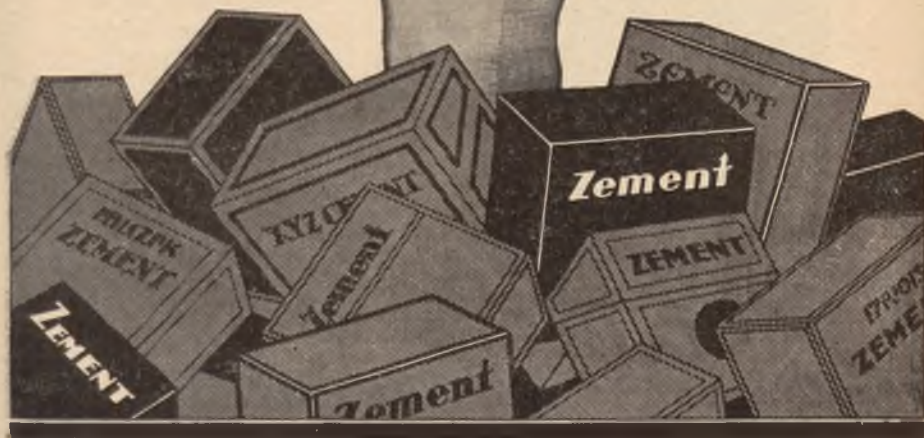
CEMENT SOLILA DE TREY'A

NADZWYCZAJNY!

Do
otrzymania

przez składy
dentystyczne

THE AMALGAMATED DENTAL CO. LTD.
DE TREY CO. LTD. & CL. ASH SONS LTD. LONDON

JENERALNE PRZEDSTAWICIELSTWO:
EUROPEJSKIE TOWARZYSTWO DENTYSTYCZNE "EDEKO"

Jeśli nie dowierzacie własnym oczom,
gdyż mylić się mogą, macie rację.

Natomiast z całą świadomością
zaufać możecie aparatowi Roentgena Ritter-Biber, który widzi
wszystko i jest nieomylny.

Każdy lekarz-dentysta, który nie-
chce błądzić w ciemnościach i pra-
cować poomacku, powinien nabyć
aparat Roentgenowski Ritter'a,
który stanie się najwierniejszym
jego pomocnikiem i najlepszym
doradcą. — Ten „cichy“ współnik
opowiadać będzie głośno licznej
rzeszy jego pacjentów, że
jest on nowoczesnym lekarzem-
dentystą, który śmiało kroczy na-
przód i wyczuwa mocne tętno
życia i wiedzy naukowej.

Do nabycia w bogato zaopatrz. składzie przyb. dentystycznych
Ch. Ogólnika w Łodzi
Dziurkowska 26 Telefon 223-73

Warunki dogodne!

Warunki dogodne!

Ssawki Meise'go

z miękkiej gumy

dla górnych i dolnych szczęk dostarczane są w 6 różnych kształtkach i posiadają następujące zalety:

1. Żadnych miejsc uciskowych i podrażnień, dobrze siedząca proteza.
2. Żadnych przykrych rozszerzeń i wymian gumek, dlatego że ssawki z miękkiej gumy zostają wulkanizowane do protezy.
3. Zgrubienie płytki protezy jest nieznaczne.
4. Łatwe w użyciu, pewny i dobry wynik.

Ssawki Meise'go z miękkiej gumy są już od wielu lat wyróżniane przez szereg klinik i pierwszych fachowców wszystkich krajów, jako pewny i pod każdym względem zadowalający przyrząd ssący.

Literatura: Dr. Lehman, Frankfurt w № 11 „Zahnärztliche Rundschau”.
Dr. Müller, Stade: O gumowych ssawkach, a przeważnie o ssawkach Meise'go z miękkiej gumy w № 35 „Zahnärztliche Rundschau”.

Próbny asortyment wszystkich kształtków (8 szt.) RM. 7.50
do otrzymania w składach dentystycznych

Laboratorium Meise'go, Aschaffenburg, Bawarja

Na składzie: _____

Skład Przyborów Dentystycznych
Ch. Ogólnik, Łódź, Piotrkowska 26

HARVARD Cement

Największa siła przylepiania
Najpewniejszy środek do umocowania
 wkładek lanych, mostów, koron i t. d.

Najwierniejsza ochrona miazgi
przy wypełnieniach krzemowych
 Jako wypełnienie stałe — niedoścignione

Richter & Hoffmann Harvard G. m. b. H., Berlin W 10

Jeneralne przedstawicielstwo firmy na Polskę, i w. m. Gdańsk:

J. SZWARC „DENS”

Warszawa, Czackiego 6. Telefon 308-69

● **SZYBKOŚĆ**

● **SOLIDNOŚĆ**

● **TANIOŚĆ**

SĄ TO

3

**ZASADNICZE PUNKTY
KTÓREMI SIĘ KIERUJE**

**SKŁAD MATERJAŁÓW
i PRZYBORÓW DENTYSTYCZNYCH**

CH. OGÓLNIKA

**ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA 26
TELEFON 223-73**

TABORET

PRACA PRAKTYKA W POZYCJI STOJĄCEJ JEST BARDZO UCIAŻLIWĄ
TABORET, KTÓRY MOŻNA USTAWIAĆ W RÓŻNYCH DOGOD-
NYCH POZYCJACH, UMOŻLIWIA PRACĘ W PO-
ZYCJI SIEDZĄCEJ, NIE POWODUJE
ZMĘCZENIA NÓG

Siedzenie obraca się dookoła osi. Siedzenie automat. się podnosi i opuszcza.
Taboret odchyła się na podstawie w różnych kierunkach pochyłych.

Cena: Taboret kryty dermatoidem Zł. 150.— Taboret kryty skórą Zł. 160.—

Do nabycia w bogato zaopatrzonym składzie przyborów dentystycznych
Ch. Ogólnika w Łodzi, Piotrkowska 26, telefon 223-73

DIPLÔMES
D'HONNEUR
STRASBOURG 1913
PARIS 1925

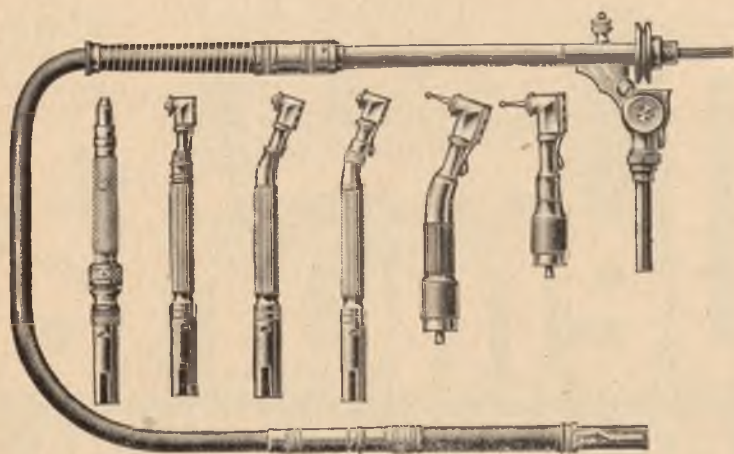
UMOŻLIWIA ZUPEŁNĄ ODBUDOWĘ ZĘBA

Naturalny kolor, przezroczystość
nierozpuszczalność, twardość
czystość, wolna od arszeniku

Dostarcza się w następujących
kolorach: białą, jasno-żółtą, żółtą
czerwonawo-żółtą, zielono-szarą
jasno-szarą, szarą, ciemno-szarą
brunatną i czerwonawą

Dentoria SA. 153, Rue Armand-Sylvestre, Courbevoie (Seine)

TÉLÉPHONE: COURBEVOIE N°100, AD TÉLÉG: DENTORIA-COURBEVOIE, R.C. SEINE 87 116

Chcecie mieć
doprawdy dobry instrument
to żądajcie znanych i wprowadzonych
instrumentów firmy

A. SUTER

Berlin-Neukölln, Hermannstr. 256a

BOWROSEGO SSAWKI Z MIĘKKIEJ GUMY

do górnych i dolnych dostawek całkowitych i częściowych
Bowrose Suction Co. Ltd. London

Bowrosego ssawki № 1 do górnej szczęki.

Bez nasadek metalowych / Bez krążków gumowych
Żadnego podrażnienia śluzówki
Łatwe do zastosowania / Proste i skuteczne w użyciu

№ 1 górne duże.

Bowrosego ssawki № 4 do dostawek częściowych.

№ 1a górne małe.

№ 3 dolne.

Naturalna wielkość!

№ 4 do dostawek częściowych.

DO NABYCIA w BOGATO ZAOPATRZONYM SKŁADZIE PRZYB. DENT.

CH. OGÓLNIKA

ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA 26, TELEFON 223-73

HALLO!

**Proszę się interesować
nie tylko tekstem naszego pisma.
Ogłoszenia są nie mniej ważne
dla Was**

Nasi czytelnicy
wyróżniają firmy
ogłaszające u nas